

889.59
ΔΟΥ

Αναγν. ΔΟΥΛΑΚΗ
Οι γυναίκες της Σπίντσας
(Ποιήματα)

889.59
ΔΟΥ

ΟΙ

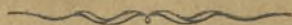
ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΟΙΗΜΑ

ΥΠΟ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΔΟΥΝΑΚΗ

του Κρητός.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ».

(Κατὰ τὴν ὁδὸν Θεσείως, ἀριθ. 12).

1878.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 — ΧΑΛΚΙΔΑ —
 Νομ. αρ. 23343
 Χρονολ. Πρωτ. 6-12-1963
 Επιστάτης Β. Γαργαλιάνης
 Αριθ. Π. 89. 59/1/1963

ΟΙ

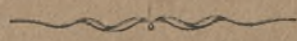
ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΟΙΗΜΑ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΥΝΑΚΗ

του Κρητός.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ».

(Κατὰ τὴν ὁδὸν Θεσείως, ἀριθ. 12).

1878.

Πᾶρ ἀρτίτυχον μὴ γέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν μου
θεωρεῖται κλοπιμαῖον.

ΟΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὅποιος ποθεῖ τὴν ἑνώσι καὶ τὴν ἐλευθερίαν
ὡς ἔλθῃ νὰ τοῦ διηγῆθῃ τὴν νέα ἱστορία.
Πάλι θ' ἀρχίσω νὰ τιμῶ τὴν πολυπαθεστάτην
Κρήτην, ἀποῦνε αἵματα καὶ κόκκαλα γεμάτην,
καὶ πῶς τὴν ἀδικήσανε οἱ βασιλεῖς τοῦ κόσμου
καὶ τὴν ἀφῆσαν ἔρημη ἀνάμεσα τοῦ δρόμου.
Ἄς ἔχουμε τὸ κρίμα μας, ἐμᾶς καὶ τῶν παιδιῶν μας
παιδιῶν παιδιῶν, τέκνω τεκνῶν καὶ τῶν ἀπογονῶν μας
γιατί 'ναι μὲ τὰ αἵματα ἡ Κρήτη ζηλωμένη
καὶ τώρα εἰς τὸ Συνέδριον ἐμειν' ἀδικημένη.
Μὲ τῶν μαρτύρων λείψανα τὸ χῶμα 'ναι γεμάτο,
καμμιὰ φορά τὸ δίκην της δὲ θεὸν πέσῃ κάτω.
Γράφω το μὲ τοὺς στίχους μου ὅλοι νὰ τὸ θυμᾶστε
καμμιὰ φορά ὁ γ' εἰς τ' ἄλλου νὰ τὸ μεταδιγᾶσθε.
'Κεῖνοι ποῦ 'περασπίζονται τὸν ἀδικο Σουλτάνο
θὰ τσ' ἀδικήσῃ ὁ Θεὸς 'ς τὸν κόσμο τὸν ἀπάνω·
ἔχομε καὶ παράδειγμα καὶ νὰ τὸ αἰσθανθῆτε,
ἀνὲν τὸ λησμονήσατε τώρα τὸ θημηθῆτε.
'Ἡ ἁμαρτία τῶν Κρητῶν κί' ἡ τρομερὰ θυσία
τὸν Ναπολέοντ' ἔφερε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.
'Ἐτσι νὰ τὸ γνωρίσετε θὰ πάθῃ κί' ἡ Ἀγγλία
διατ' ἔχει μὲ τὸν Ἰσμαὴλ τὴν ἄτιμον φιλίαν.
Κ' εἰς τὰ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἀρχήσῃ πάλι Κρήτην,
νὰ πολεμᾶς τὸν τύραννο Σουλτάνο τὸ Χαμίτην.
'Εκεῖνος ὁ παράνομος θέλει νὰ μᾶς δρίξῃ,
πάντα 'ς τὴν ἐξουσία του νὰ μᾶς ἐβασανίζῃ.
Θὰ τὸν ἀποκηρύξωμε γιὰ δὲν τὸν ἐβαστοῦμε
'Ἐξῆντα ἔτη σήμερον νὰ τὸν ἐπολεμοῦμε.
'Ὅσα καὶ ἂν τοῦ κάμνωμεν δὲν μᾶς ἐλλαφρώνῃ
μόνο τῆ καταχρήσῃς του περισσότερα δυναμώνει.

Και ἔκαμέ μας και Βουλή γιά τὰ παράπονά μας,
ἀλλ' ἐπιζ' ὁ τρισάθλιος τὰ δικαώματά μας.
Σ' ὄλα τὰ δικαστήρια ἔχει πλειοψηφία
και κρίνει τοὺς Χριστιανοὺς πάντα με ἀδικία.
Ἐάν εἶδανε οἱ βουλευταὶ πῶς μᾶς ἐαδικοῦσαν
ἐφεύγανε ἀπ' τὴν Βουλή και τὸν ἐπαιτιοῦσαν.
Εἰς τ' ἀκρωτήρι ἐπήγανε κ' ἐσυνενοηθῆκαν
με μία γνώμη σύμφωνοι και ἐπικραιτηθῆκαν
και ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκανε ἔξω 'ς ταῖς ἐπαρχίαις
και 'δείξανε και τοῦ λαοῦ τ' ἀδικητὴ το' αἰτίας.
Κι' ἀμέσως ἐκινήσανε Ἄμარი Ἐρυθμινιώτες,
Σφακιὰ και Μυλοπόταμος και Ἀποκορωνιώτες.
Ἐπὸ τὸν Ἀποκόρων Σταμάτης Μυλωνάκης,
Χατζῆς ὁ Ἱερόθεος, Φραντζέσκος ὁ Γιαννάκης,
ὁ Λεωνίδας ὁ Γιατρός, Γιάννης ὁ Βολακάκης.
ὁ Καραμπίνης, Μαλινός και ὁ Παπαντωνάκης.
Πενῆντα ὀρκισθῆκανε οἱ Ἀποκορωνιώται.
ἀπ' οὐχανε τὸ μυστικὸ ὄλ' οἱ ἐπαρχιωταί.
Στοῦ Βάμου ὀρκισθῆκανε και τὰ 'μιλήσαν ὄλα
ὀρκισα και τὸν Μπαμπιολῆ και τὸν Πετρονικόλα.
Τῆς ἐπαρχίας τῷ Σφακιῷ ὁ Χατζῆ Παπαδάκης
Χατζῆ Γρηγόρης και Χιονιζῆς, Ζερβός κ' Ἀντρουλακάκης,
ὁ Καυκαλάς και ὁ Καβρός και τὸ Χρηστοδουλάκη
ἀποῦ 'σανε και Βουλευταὶ με τὸν Ἀντρουλακάκη.
Και εἰς τὸ τμήμα Ἐρυθμινος Λεωνίδας Μαθιουδάκης,
Βαβούρης και ὁ Τσουδερός, Γρηγόρης Περακάκης,
ὁ Μύρωνας, ὁ Λίτηνας, Λιοντρῆς ὁ Μιχαλάκης
Μωράκης Γεώργης ὁ Βλαστός, Κυριάκος Χατζουδάκης
Αὐτοὶ συνωμιλῆσανε νὰ δίρουν τὸ Χαμίτη
γιά τὰ κακὰ ἀποῦ 'καμνε και τ' ἀδικα στη Κρήτη
ὡς τὸν ἐξαναδείραμε και στὰ εἰκοσιένα
και εἰς τὰ ἐξήντα ἐπτὰ κ' εἰς τὸ σαρανταένα.
Πάλι θὰ τὸν ἐδείρωμε κ' εἰδὰ με τ' ἅματά μας
νὰ τιμηθοῦν τὰ ἔργα μας και τὰ ἡρωϊκά μας.
Δέκα ἔτη περάσανε και δὰ λιγοφυχοῦμε
κ' ἀπὸ καιρὸ γυρεύγωμαι αἰτία νὰ τοῦ βροῦμε.

Ἐσὺ Κρήτη δὲν δύνασαι πλέον τὴν τυραννίαν
καὶ θυσιάζεις ἥρωας γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν.
Μὲ προθυμία κίνησες ὡς εἶσαι μαθημένη,
κι' ὅσους πολέμους ἔκαμες, ἐβγάηκες κερδαιμένη.
Ἐδείξανε οἱ ἥρωες ὅλη τὴν προθυμίαν
ὡσὰν θεριά ἔς τὸν πόλεμο καὶ τρόμαξ' ἡ Τουρκία.
Κρήτη, ἂν εἶχες ὕλικὸν ὡς ἔχεις προθυμία,
μαζὺ ἔθελες νὰ κινηθῆς καὶ σὺ μὲ τὴ Ῥωσσία.
Καὶ τὸ ἴπαμε στὸν Πρόξενο πῶς θενὰ κινηθοῦμε,
καὶ εἶπε μας δι' ἔξοδα νὰ μὴν ἐμποδισθοῦμεν.
γιὰ θὰ γενῆ μιὰ Ῥωσικὴ ἐπιτροπὴ τσ' Ἀθηναίς
νὰ κυβερνᾷ τὸν πόλεμο χρόνους, καιροὺς καὶ μῆνες.
Καὶ τώρα εἶναι ὁ καιρὸς γιὰ τὴν ἔλευθερίαν
μόνο νὰ συμμαχῆσεται καὶ σεῖς μὲ τὴ Ῥωσσία.
θὰ κινηθοῦν κι' οἱ Ἑλληνες, κ' Ἡπειροθεσσαλία,
Βλάχοι Βουλγάροι, Ἀλβανοὶ καὶ ὅλ' ἡ Ῥωμανία.
Ἐπῆγεν ὁ Ἰγνατιέφ καὶ τὸ ἴπε τῶν Ἑλλήνων
μὰ δὲ τὸν εἰσακούσανε εἰς τὸ θεὸ τσ' ἀφίνω.
Μόνο συμβουλευθήκανε νὰ τὸν λιθοβολήσουν
ὡς ἐπλάσαν οἱ Κορινθοὶ τὸν Παῦλο νὰ γκερμίσουν.
Αὐτοὶ ἐμπιστευθήκανε στὴν ἄστατον Ἀγγλία
ποὺ τυραγνᾷ τοὺς Χριστιανούς πλειά παρὰ τὴν Τουρκία,
γιατ' ἔχει τὸν ἀντίχριστο ὁποῦ θενὰ πλανέση,
τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγαθοὺς καθὼς οἱ νόμοι λέσει.
Ἐγέλασε καὶ τσ' Ἑλληνες πῶς θενὰ τὸν προικίσῃ
τὸ Τουρκικὸ Βασίλειο πῶς θενὰ τῶν χαρίσῃ,
τὴν Ἡπειρο τῶν ἔταξε κ' ὅλη τὴ Θεσσαλία
διὰ νὰ ἀποφύγουνε τὴν Ῥωσσοσυμμαχία.
Αὐτοὶ ἔθελε νὰ πάρουνε καὶ τὴ Μακεδονία
καὶ ὅσα τῶν ἀνήκανε, τῶν τ' ἀφῆνε ἡ Ῥωσσία.
Τοὺς Ἑλληνας λέγω ἀμελεῖς, πῶς δὲν τὸν ἐπολεμῆσαν,
καμμιὰ φορὰ τὸν Ἰσμαήλ δὲν ἐφοβερίσαν.
φαίνεται νὰ ἴναι καὶ δειλοὶ, γιὰ κείνο δὲν κινοῦνται,
λυποῦνται τὰ ἐμπόρια, καὶ τὸν ἐχθρὸ φοβοῦνται,
λυποῦνται τὰς οἰκοδομὰς νὰ μὴ καταστραφοῦνε,
μὰ πρέπει γιὰ τὸ ἔθνος μας νὰ μὴ τὰς λυπηθοῦνε.

Αὐτοὶ ἐκάτσανε τυφλοὶ πενηνταεῖς χρόνους
καὶ κτίζουσι καταστήματα καὶ διορθῶναι δρόμους,
καὶ δὲν ἐδιορθῶναι πολεμικὰ καράβια
ν' ἀνοδισχθοῦν οἱ Ἕλληνας σήμερα λεοντάρια,
καὶ τώρα νᾶναι ἔτοιμοι στὸ μέγα πανηγύρι
νὰ τὸ κεράσωμε μαζὺ τοῦ Τούρκου τὸ ποτῆρι,
ὅπου μᾶς ἔκερνᾶ καὶ μᾶς τετρακοσίους χρόνους
νὰ δικαιώσῃ ὁ Θεὸς τὰ πάθη καὶ τοὺς φόνους.
Μὰ δὲν εἶν' ἀπὸ τοὺς μικροὺς, ἐφταίξαν οἱ μεγάλοι
οἱ Ἴπουργοὶ ἀμέλησαν τοὺς κάμασ' ἔτσα χάλι,
αὐτοὶ μᾶς ἐαφίνουσι πάλι στὴ τυραννία
γιατὶ δὲν κινήθηκα μαζὺ μὲ τὴ Ῥωσσία,
κ' ἄς ἤθελε καταστροφῆ κ' ἄς ἤθελε χαθοῦμε.
μὰ ἤθελε νὰ πιτύχουμε ἡεῖνα τοῦ πεθυμοῦμε.
Γιατ' εἶδαμ' ὀφθαλμοφανῶς τῷ Χριστιανῷ τὴ νίκη
κ' ἤθελε νᾶμεθα καὶ ἡμεῖς μέσα εἰς τὴν συνθήκη.
Ἄχ! Κρήτες γενναϊότατοι τοῦ κόσμ' ἀνδρειωμένοι
εἰς τοῦ πολέμου τῆ δουλειᾶς εἰσθε ἔτετεχνεμένοι,
κ' ὡς ἄρχισαν τὸν πόλεμο οἱ Ἐρζεγοβιναῖοι,
ἀρχίσατε τὸ μυστικὸ ὁ γ' εἰς ταλλοῦ νὰ λέη.
Ὁ Καυκαλᾶς καὶ ὁ Καβρός καὶ ὁ Χρηστοδουλάκης
ἀρχίσατε ἀπ' τὰ Σφακιά καὶ ὁ Ἀντρουλακάκης,
κ' εὐρήκαν τοὺς συνάδελφους τοὺς Ἀποκορωνιώτες
στὸ Κλίμα συναχθήκατε ὅλοι, κ' οἱ Ῥεθυμνιώτες.
Ἐπάσχισ' ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ τοὺς συλλάβῃ,
δὲν τσ' ἄφησ' Ἀποκόρωνας νὰ τοὺς ἐτύχη βλάβῃ.
Στὴν πρώτη συνεδρίασε τοῦ ἀρχισε καὶ γένη
μαζὺ των κ' ὁ Χαζηπαπᾶς εἰς τοῦ Κουρνᾶ τὴ λίμνη
σὰν ἐσυνεδρίασανε, στὸ Κλίμα κατοικῆσα
κ' ἐπιστολὰς ἐγράψανε, στὴ Κρήτη τῆ σκορπίσαν,
καὶ συναχθῆκαν οἱ ἀρχηγοὶ κ' ὅλοι οἱ προκομμένοι
διδάσκαλοι, σχολάρχιδες καὶ οἱ πεπαιδευμένοι,
ἐβγήκε ἀπὸ τὰ Χανιά, Κωστής ὁ Μητσοτάκης
καὶ ὁ σχολάρχης τῷ Χανιῷ Γιάννης ὁ Παπαδάκης,
Ἄντωνιος ὁ Σήφακας, Ἄντωνιος Μενεγιδης
κ' ἐκ τῆς Ῥεθύμνης ἄξιος Θεόδωρος Σταυρίδης.

Κι' ἀφοῦ ἐσυναχθήκανε, ὅλοι στὴν Κράπη πᾶμε
κ' ἐστείλαμε ὑπόμνημα σὲ ὄλαις ταῖς Δυνάμει,
καὶ τὸ ὑπόμνημα ἔγραφε γιὰ τὰ παράπονά μας,
νὰ κρίνουνε οἱ βασιλεῖς τὰ δικαιώματά μας.
Ἦλθε κ' ὁ Ὅγλ περιηγητὴς νὰ ἰδῇ τὰ πνεύματά μας
ἐρέχθηκε τὴ νῆσο μας καὶ τὰ κινήματά μας.
Καὶ εἶπε ὁ περιηγητὴς, ἄχ! Κρῆτες μὲ ἀνδρεία,
καὶ τ' ὄντι εἴσθε ἄξιοι γιὰ τὴν Ἐλευθερία.
Κ' ἀμέσως ὅπου εἶδαμε κ' ἐκίνησ' ἡ Ῥωσσία
λισάγρα μᾶς ἐκτύπησε νὰ φάμε τὴν Τουρκία,
καὶ παρευθὺς ἐστήσαμε Συνέλευσι μεγάλη
ποῦ στοῦ Σουλτάνου τὸ καιρὸ δὲν ἐκινήθη ἄλλη.
Δεκάξη πληρεξούσιοι ἔπο' κάθε Ἐπαρχία
νὰ γράψουν τὰ παράπονα καὶ πᾶσα τυραννία
ἀφοῦ ἐκαταγράψανε ὅλη τὴν ἀληθεία,
ὑπόμνημα ἐστειλανε εἰς κάθε Βασιλεία,
νὰ ἴδουνε καὶ οἱ βασιλεῖς τὴν πράξις τοῦ Χαμίτη
νὰ κρίνῃ τὸ Συνέδριον ἂν ἔχῃ δίκρο ἢ Κρήτη.
Ἡ Τρακόσια ἔτη σήμερα εἶναι ποῦ μᾶς ὀρίζει
καὶ μᾶς ἐβάζει στὴ φωτιά καὶ μᾶς ἐτυγανίζει,
ἐκατὸ ἔτη σήμερα ἀπὸ Δασκαλογιάννη
τὰ αἵματα τῷ Κρητικῷ ποτάμι δὲ τὰ βάνει.
Δώδεκα Ἐπανάστασις ἔχωμε καμωμέναις
εἰς τοῦ Σουλτάνου τὴ σκλαβιά αἱματοκυλισμέναις
σὲ τρύπαις καὶ σὲ σπήλαια ἐκαίγαν τὰ παιδιὰ μας
τροχάλοι εἶναι εἰς τὴ γῆ σωροὶ τὰ κόκκαλά μας.
Δὲν ἄφησε ἓνα καιρὸ στὴν Κρήτη προκομμένους
ἄλλους ἐκρέμα σὲ δεντρά κι' ἄλλους καζικωμένους,
πολλοὺς ἐπούλιε σὰν τ' ἄρνιά τσὴ πέρναν τὰ καράβια
ἐξώριστους στὴν Αἴγυπτο, ἄνδρες καὶ παληκάρια,
γυναῖκες μὲ μωρὰ παιδιὰ καὶ τίμιας παρθέναις
ἐπούλιε τῶν ἀράπιδω χειραμωτιλυμμέναις,
κ' ἐγειναν μουσουλμάνιδες κ' ἀλλάξαν τὴ θρησκεία
κ' ἐχάσαν τὴ οὐράνιο, Χριστοῦ τὴ βασιλεία,
καθὼς τὸ ἔκαμε καὶ δά στο μέγαν Ἀργυράκη.
ποῦ ἄλλον δὲν ἐγέννησε τὸ Καστρινοῦ σαντζάκη,

καὶ τὸν ἐξώρισε κι' αὐτὸν πολὺ μακριὰ στὰ ξένα
κι' ἀπέθανε στὰς φυλακὰς γιὰ τὸν Θεὸ τὸν ἕνα.
Γιὰ ὅλα σηκωθήκαμε, γιὰ ὅλα πολεμοῦμε,
καὶ χύνουμε τὸ αἷμα μας, γιὰ δὲν τὸν ἐβαστοῦμε.
Τριακόσιοι πληρεξούσιοι ὅπου συνεδριάζουν
ὅλα τὰ πάθη τοῦ λαοῦ στοὺς βασιλεῖς φωνάζουν.
Νὰ μᾶς σὲ ἐλαφρόσουνε ἀπὸ τὴν τυραννία,
τὸν νόμο τὸ ὀργανικὸ γιὰ μιὰν Ἡγεμονία.
Τὴν ἔγωσι ζητούσαμε μὰ εἶναι δυσκολία
γιὰ δὲν ἀφίν' ὁ Βήκονσφηλδ' Ἑβραῖος τῆς Ἀγγλίας.
Ἐμεῖς ἐσηκωθήκαμε μὲ θάρρος τῆς Ῥωσσίας
νὰ ἴμποῦμε ὅσ' ἂν τὸν κούνουπα στ' ἀρθούνα τῆς Τουρκίας,
καὶ ἴπεριμέναμὲν τὴνε νὰ μᾶς ἔβοθηθήσῃ
στὴν τυραννία τοῦ ἐχθροῦ νὰ μὴ μᾶς σὲ ἀφήσῃ.
Καὶ δὰ μᾶς ἐκακώθηκε καὶ ἔγεινε ἐχθρὸς μας
μέσα εἰς τὸ Συνέδριο δὲν εἶπε τὸ καλὸ μας·
δὲν τοῦ πρεπε τ' Ἀλέξανδρου νὰ ἐχθρευθῆ τοὺς σκλάβους
πὼς δὲν ἐκινήθηκαμε ὁμάδι μὲ τοὺς Σλάβους,
γιατὶ δὲν ἦταν ἀπὸ ἡμᾶς, ἐφταίξαν οἱ Ἑλλῆνοι
αὐτοὶ φοβοῦνται τὸν ἀγᾶ νὰ σκίσουν τὸ καπίνι·
ντρέπονται καὶ τὸν Βήκονσφηλδ', τὸ σκύλο τῆς Ἀγγλίας
διὰ τὸ μέγα τάσιμο τῆς Ἡπειροθεσσαλίας.
Καὶ πρέπει σου, Ἀλέξανδρε, νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς,
τὴν τυραννίαν τοῦ ἐχθροῦ νὰ μᾶς ἀπολυτρώσῃς.
Βίδες πόσα σοῦ γράφομε εἰς τὸ ὑπόμνημά μας,
κάμε διὰ τὰ δάκρυα, ποῦ χύνουν τὰ παιδιὰ μας,
καὶ κάμε διὰ τοὺς ναοὺς το' ἀγίαις ἐκκλησίαις
ποῦ κάμνουν στὴ θρησκεία μας μεγάλαις ἀτιμιαίς,
Ἔχομε καὶ καταστροφαῖς μεγάλαις παθομέναις
εἰς ὅλα τὰ βασίλεια εἶναι ἀποδειγμέναις.
ἐκάμαμε καὶ τοῦ ἐχθροῦ καταστροφή μεγάλη,
σ' ὅλο τὸ σκέπος τ' οὐρανοῦ δὲν τοῦ τὸ κάμαν ἄλλοι.
Ἐμεῖς τὸν ἐφτωχάναμε τὸν τύραννο Χαμίτη,
ἐξῆντα ἔτη σήμερον, πόλεμο τοῦ ἴχει ἡ Κρήτη·
καὶ ἡμεῖς σοῦ τὸν ἐκάμαμε ὡσὰν τὸ ψωμοζήτη
μὲ τοὺς πολέμους τοὺς πολλοὺς ὁποῦ τοῦ κὰν' ἡ Κρήτη,

καὶ ἠύρηκός τον ἀχαμνὸ καὶ τῆ καταπονιάς σου,
πάντα νὰ ἔγαινης νικητὴς μὲ τὰ στρατεύματά σου,
καὶ δὲν εὐρέθη καὶ γιὰ ἡμᾶς καμμία προστασία,
νὰ ἔγῃ κ' ὁ Κρητικὸς λαὸς ἀπὸ τὴν τυραννία ;
Ἄχ ! Κρήτη πολυδάσανη πολὺ τυραγισμένη
μὰ χρόνους ὀκτακόσιους εἰς αἰχμαλωτισμένη
ἀπὸ Ῥωμαίους, Βενετούς κ' ἀπὸ τὸν Ἰσμαῆλ,
σ' αἰχμαλωτίσαν αὐστηρῶς τοῦ διαβόλου οἱ φίλοι,
γιὰ ἑκεῖνο πάντα πολεμᾶς γιὰ τὴν ἐλευθερία,
νὰ ἀποσύρης τὸν ζυγὸ καὶ τὴν αἰχμαλωσία·
μὰ δὲν σ' ἀφίγη ὁ ἔχθρὸς ἢ ἄσπονδη Ἀγγλία,
γιατ' ἔχει μὲ τὸν Ἰσμαῆλ εἰλικρινῆ φιλία,
κ' εἶπε εἰς τὸ Συνέδριον νὰ μὴ ἑλευθερωθῶμε,
μὰ ἴσάν τὸν Ναπολέοντα θεὸ μου νὰ τὴν ἰδοῦμε,
θεὸ καὶ ἴσάν τὸν Φαραὼ νὰ τὴν καταποντίσης
ἀνάμεσα σ' τὴ θάλασσα πλοῖον νὰ μὴ τσ' ἀφήσης,
ἀλλὰ νὰ πέσουν στὴν ζυρὰ καὶ ἄλλα νὰ πνιγοῦνε,
μικροὶ, μεγάλοι βασιλεῖς νὰ τὰ διαμοιρασθοῦνε,
γιατ' ἄφησε τοὺς ἥρωας τοῦ κόσμου τσ' ἀνδρειωμένους
στὴν τυραννία τοῦ ἔχθρου, στὸ αἷμα βουτηγμένους,
Θεὸ μου κατὰστρεψέ τινε, δόσε τῆς τυραννία
ἴσάν Βοναπάρτη τὸν καιρὸ ποῦ πῆγε στὴ Ῥωσία,
γιατ' ἔστεκε στὸ Ἄπτερον κ' εἶδε τὸν πόλεμό μας
Ἄλφρεδρος, καὶ δὲν ἔγραψε νὰ πῆ γιὰ τὸ καλὸ μας.
Κ' εἶδε τὸν μέγαν πόλεμον τὴν τρομερὰ σφαγεία
Καὶ ἔγραφε ὁ πρόξενος πῶς εἶν' ὄχλαγωγία.
Θεὸ καὶ τίμιε σταυρῶ, καὶ νὰ ὁμογνωμίσουν
τσ' Εὐρώπης τὰ Βασίλεια καὶ νὰ τὴν πολεμήσουν
γιὰ τὴν πολλὴ ἑπεράσπισι ποῦ κάμνει στὴν Τουρκία
καὶ δὲν ἀφίνει νὰ γενῆ στὸν κόσμον ἐλευθερία.
Μὲ δάκρυα τὰ πύρρηνα δίγωμε τὴν εὐχὴ μας
νὰ τὴν ἐκάμη ὁ θεὸς εἰς τὴν κατάστασί μας.
καὶ νὰ ἔπεσῃ νὰ γενῆ ὡσάν καὶ τὸ Χαμίτη
νὰ τὸν ἐκάμη σύντροφο νὰ φύγουνε στὸ Ἰντὴ
Κι' αὐτὸ ποῦ σκέφθ' ὁ Βήκονσφῆλδ ὁ νοῦς του ἄ: μὴ τὸ βάνη
δὲν εἶναι γιὰ τὴ μύτη του τῆς Σούδας τὸ λιμάνι
κάλλια ἄς τὸ ἔχῃ ὁ ἔχθρὸς νὰ μπαίνει κ' ἡ Εὐρώπη
καὶ ἄς χαθοῦν τῶν κρητικῶν τὰ αἵματα κ' οἱ κόποι.

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

- Τὸν μέγαν αὐτοκράτορα μεγάλως θά δοξάσω,
τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρο νά τὸν ἐγκωμιάσω.
— Τὸν λέοντα τὸν ἰσχυρὸν κ' ὑπέρμαχον Ῥωσσίας
Γιὰ τὴν πολλὴν καταστροφὴ ποῦ κάμνει τῆς Τουρκίας.
— Δοξάζωμέν σε βασιλεῦ μετὴν συγγενείᾳ σου,
Μὲ Ἀρχηγούς μετ' Στρατηγούς μετὰ στρατεύματά σου.
— Μόνον ἐσὺ ἴσαι δυνατὸς νά τοι πολεμήσης
τὸν ὄφιν τὸν τρικέφαλον νά τοι ἀφανίσης.
— Καὶ μᾶς τὸν Κρητικὸ λαὸ νά μᾶς ἐλευθερώσης
ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ὄφεως νά μᾶς ἀπολυτρώσης.
— Μόνον εἰς Σὲ ἐλπίζομε νά κάμης εὐσπλαγγνία
τόσους αἰῶνας ἔχομεν μεγάλην τυραννία.
— Ἄραγε δὲν τὸ ξέρουνε ὅλοι οἱ προκομμένοι
πῶς ἦτο ἡ θρησκεία μας παντάπασι χαϊμένη.
— Καὶ νά λειπες δὲν ἦτανε σ' ὅλην τὴν οἰκουμένη
Χριστιανοί, μόνον ἦτανε ὅλοι ἐξολοθρευμένοι.
— Ἀπὸ τὸν μέγαν δράκοντα ὅπου μᾶς καταπίνει
διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὸ αἷμά μας τὸ χύνει.
— Λυπήσου καὶ σπλαγγνίσου μας καὶ μὴ μᾶς ἐαφήςης
Ἄνε γενῆ Συνέδριο μὴ μᾶς ἐλησμονήσης.
— Ζήτω Μεγαλειότατε καὶ νά πολυχρονήσης
τὸ ζήτημα τσ' Ἀνατολῆς γρήγορα νά τὸ λύσης.

ΥΜΝΟΣ Εἰς Τὸν Γουλλιέλμον.

Ὁ Γουλλιέλμε Βασιλεῦ ἡ Κρήτη ἀναστενάζει
Πῶς τήνε ἀδικήσατε κλαίει καὶ σοῦ φωνάζει
Ὅλη θρηναίει ὀδυνηρῶς τὰ αἵματά της χύνει
Μὲ τὸν θυμὸν τοῦ ὄφεως κί' ἡ γῆ τὰ καταπίνει
Καὶ ἂν γενῆ Συνέδριο λυπήσου καὶ τὴν Κρήτη
Δὲν ἔχετε καμμιά φιλία θαρρῶ μετὸν Χαμίτη
Λυπήσου καὶ σπλαγγνίσου μας κί' Σὺ Σταυρὸν πιστεύεις
Δὲν εἶσαι σὰν τὸν Βήκονσφηλὸ μόνον Θεὸν λατρεύεις

Ὅπου μᾶς ἐπιπύλισε τὸ αἷμα τῆς καρδιάς μας
Τριακόσια ἔτη σήμερα θωρεῖτε τὴν σκλαβιάν μας
Καὶ γίνου πολυεύπλαχνος παρακαλεῖς ἡ Κρήτη
Νὰ λυπηθῆς τὰ αἵματα τοῦ χύνει ὁ Χαμίτης
Νὰ ἦσαι πολυχρόσιος μὲ τὸ Βασίλειόν σου
Καὶ νὰ σοῦ ζήσῃ ὁ Θεὸς τὸ ἔθνος τὸ δικόν σου.

Ἐγκωμιάζω καὶ τιμῶ τῆς Κρήτης τὰ ἄνδρειωμένους
ἐκείνους ὅπου πολεμοῦν τὰ αἵματοβαμένους,
ὅσοι σηκώσαν ἄρματα γιὰ τὴν ἐλευθερία
κι' ἀφῆκαν τὰ ἐμπόρια καὶ πᾶσαν ἐργασία·
τιμῶ τσι καὶ δοξάζω τσι τὴν γενναιότητά των
γιατ' εἶδα μὲ τὰ αἵματα κ' ἐβάψαν τ' ἄρματά των
Τ' Ἀποκόρωνου τσ' ἄρχηγούς θε νὰ ἐγκωμιάσω
καὶ ὅσον δύναμαι φυλά θε νὰ τοὺς ἀνεβάσω.
Πρέπει τῶνε τὸ παίνεμα καὶ θε νὰ τοὺς στολίσω
μὲ τὰ στρατεύματά τῶνε ὅλους θε ἱστορίσω·
γιατὶ σταθῆκαν ἄξιοι εἰς αὐτὴ τὴν ἐπαρχία,
τιμᾶ τσι κ' ἡ Συνέλευσι, γιατ' ἔχουν πειθαρχία,
Ὁμόσανε καὶ μυστικὰ εἰς τὴν ἱερὰ θρησκεία
νὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρὸ μὲ πᾶσαν προθυμίαν
κ' αὐτοὶ ἔναι ὅπου τὸ βαστοῦν καὶ τὸ ὑποστηρίζουν
καὶ γιὰ θανάτους ἑπατῶ, ὀπίσω δὲ γυρίζουν.
Κ' ἡ Γενικὴ Συνέλευσις γράφει εἰς τὴν ἐκθεσί της,
μέσα εἰς τὸν Ἀποκόρωνα φυλάσσει τὴ ζωὴ της,
γράφει καὶ τὴν καταστροφὴ ὅπου ἔπαθε ὁ Τοῦρκος,
μοιάζει μὲ τὴν καταστροφὴ ὅπου ἔκαμε ὁ Γούρκος,
νὰ ἔλειπ' ὁ Ἀποκόρωνας μὲ τὰ κινήματά του
ἔχαν' ὁ Κρητικὸς λαὸς τὰ δικαιώματά του.
Ὁ ἄρχηγὸς ὁ Γογονῆς τὰ ἐσχέδιασ' αὐλά,
διὰ νυκτὸς τὸν ἄρχησε τὸν πόλεμο στὴν Τούζλα.
Ὁμάδι μὲ τοὺς Καμπιανού' κι' ὁ Κοκκολογογιαννάκης
εἰς αὐτὸ τὸν πρῶτο πόλεμο ἦτο κ' ὁ Μανιτάκης.
Ὁ ἄρχηγὸς ὁ Σήφακας χύνει περισσὸ αἷμα
καὶ ἀγωνίζεται πιστὰ ὑπὸ τὰ εἰκοσιένα·

ἔχασε γιουὺς καὶ ἀδελφοὺς, ἄνδρες καὶ παλλικάρια
ποῦ ἦσαν εἰς τὸν πόλεμο Θηρία καὶ λιοντάρια·
ς' ὄλα τὰ στρατηγήματα ἐργάζεται' ἀπατός του
ς' καθὼς κ' ὁ μέγας Σήφακας ποῦ ἦταν ἀδελφός του.
Καὶ ὁ Ματθαῖος ἀρχηγός ὁ κυνηγός Πετρίτης,
ἐτοῦτος δὲν ὑπέγραψε 'ς τὸ πρόγραμμα τῆς Κρήτης,
μόνο ζητᾷ τὴν ἔνωσι καὶ τὴν ἐλευθερία
καὶ πολεμᾷ τὸν Ἰσμαήλ μὲ πᾶσα προθυμία.
Εἶναι γενναῖος ἀρχηγός, στὸν πόλεμο λιοντάρι
καὶ μάχεται ὡσὰν θηριό, τὸ ἤμισυ φεγγάρι.
Καὶ ὁ γενναῖος Μαλινός ὁ ἄξιος ἀνδρειωμένος
ἀπὸ τὰ ἐξήντα ἐπτὰ πολὺ 'ναι 'παινεμένος.
Κι' ὁ Μήνως κι' ὁ Κατσίφαρης κι' ὁ Κατζησταματάκης
καὶ ὁ Καποκιωσταντής κι' ὁ Κωσταντής Τοράκης.
Τὸ 'Ρήγα καὶ τὸ Διγενή καὶ τὸν Κυργιακογιάννη
τὸν Πολυχρόνη καὶ Βαρδῆ καὶ τὸ Μπομπολογιάννη
καὶ τὸν Μαρί τὸν Κωσταντή καὶ τὸν Μαρκαναγνώστη
τὸ Γιώργη τὸν ὄπλαρχηγό, τὸ γυιό τ' Ἀλκαμπιώτη.
'Ο Εὐαγγέλης Μπογιατζῆς καὶ ὁ Ζυμπραγουδάκης
κι' ὁ 'πλαρχηγός ὁ Γιάνναρης κ' ὁ Μάρκος ὁ Πετράκης,
ὁ Σμαραγδῆς καὶ ὁ Θωμᾶς, Γιάννης ὁ Βενετάνης,
Τηλέμαχος κ' Ἀρχάγγελος, Νικόλας Παπουτσάκης.
Τὸ Νιό-Χωριό καὶ Πρόβαλα, τὸ Στύλο καὶ Ἀρμένους
τιμῶ 'ς τὰ τέσσαρα χωριά τσ' ἄξιους ἀνδρειωμένους·
γιατ' ὅσα ὑποφέρανε εἰς τσαὶ Καλοσυκιάδες
καὶ εἰς τὰ Μαμουνόλακκα, αὐτοὶ 'ναι Τουρκοφάδες.
'Οκτῶ μῆνας ὀλόκληρους ἐστέκαν εἰς τὰ πόδια
καθημερινῶς εὐρίσκοντα εἰς τῷ Τουρκῶ τὰ δόντια
καὶ τὸ Μιχάλη Βαφειανό τὸ Σταματοθυμιάκη
τὸ Μαθιουδάκη Νικολή καὶ Γεώργη τὸ Φουράκη,
καὶ τὸν γενναῖο ἀρχηγό Κωστῆ τὸν Κουτσοουρέλη
ποῦ σὲ κανένα πόλεμο δὲν εἶπε πῶς δὲν θέλει·
αὐτός εὐρέθη πρόθυμος μ' ὄλους τσ' ἀνδρειωμένους
στὴ Ντούζλα καὶ στὰ Κεραμιά, στὸ Νιό-Χωριό κ' Ἀρμένους.
Παινῶ τὸ Βάμο γενικῶς πολὺ ἀντισταθῆκαν
τσοὶ τέσσαρες Γαλάνιδες 'ποῦ αἱματοκυλισθῆκαν.

Τοὺς Γεωργιλάδες ξέχωρα γιὰτ' εἶναι ἀνδρειομένοι
Τοὶ ξέρωμεν ἀπάλλοτε πῶς ἦσαν προκομένοι.
Τὸ Γογονάκη Δημητρὸ τιμῶ τὸν Σκανταλάκη
γιὰτ' ἤλθε κ' ἀγωνίσθηκε κ' ἦτονε κ' ἀρχοντάκι.
Τιμῶ τοὶ Τραϊτόριδες καὶ τὰ Καρμπινάκια
πολὺ ἀγωνιστήκανε, καὶ τὰ Κουτσοχεράκια.
Τῆς Κυδωνίας το' ἀρχηγούς θ' ἀρχίσω νὰ ὑμνήσω
μὲ τὰ στρατεύματά τ'ωνε, ὡς πρέπει νὰ τιμῶ.
Εἶναι γενναῖοι ἥρωες περίσσια ἀνδρειωμένοι
μὲ τῶν Τουρκῶ τὰ αἵματα εἶναι μπογιατισμένοι.
Χατζῆ-Μιχάλης ἀρχηγὸς ἀπὸ τὴν Κυδωνία
τὸν ἀρχισε τὸν πόλεμο 'ς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχία.
Τὴν ἴδια ἡμέρα τό 'σπασε μὲ το' Ἀποκορωνιώταις
καὶ φοβερίσαν τὸν ἐχθρὸ μὲ ταῖς πληγαῖς τῶ πρώταις.
Τὸ Σέληνο κ' ἡ Κίσαμο κ' ἡ ἄξια Κυδωνία.
τὴν ἐπολυφοβέρισα στὴν Κρήτη τὴν Τουρκία.
Στὴν Κρήτη δὲν ἐφάνηκε τέτοια ἀνδρεία μεγάλη
'σάν τοῦ Κριάρη τ' ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Χατζῆ-Μιχάλη·
'ς τ' Ἀλυκιανοῦ τὸν ποταμὸ στέκουσιν καὶ πολεμοῦνε,
ὄλομερnhς, κ' ὄλονυκτῆς τὰ ὄπλα τῶν κρατοῦνε,
βρέχει, χιονίζει καὶ βροντᾷ, βοᾷ καὶ τὸ κανόνι
μὰ δὲ φοβοῦντ' οἱ Κρητικοὶ πολέμους, μηδὲ χιόνι.
Δὲν ἔπαυσε ὁ πόλεμος σαρανταδύο ἡμέραις
καὶ σάν τὸ χιόνι ἐβρέχανε οἱ μπόμπαις μὲ τῶ σφαίραις
τρέμουσιν οἱ Κάμποι τὴν Τουρκία ποῦνε περμαζωμένη,
δὲν ἔχουσε λογαριασμὸ ποσ' εἶναι σκοτωμένοι,
γιὰτὶ δὲν παύει ὁ πόλεμος οὐδὲ καὶ μίαν ὥρα,
μὲ το' ἀραμπάδες κουβαλοῦν ὄλομερnhς στὴ χώρα.
Σκοτόνωνται καὶ χριστιανοί, ἂν ἦναι κ' ἀνδρειωμένοι
γιὰτ' ὅποιος χάσει σήμερα; τὸ δὲ ταχιάς κερδαίνει.
Θεὸ μου πῶς ἐβαστάζανε ἐκεῖν' οἱ ἀνδρειωμένοι
νὰ πολεμοῦνε τὸν ἐχθρὸ ὕγροὶ καὶ πεινασμένοι.
Στὰ μετερίζια στέκονται παίζουσιν ὑπὸ τὰ σμαγδάλια
καὶ τὸ φαγὶ τῶν ἦτανε, νερὸ καὶ πορτακάλλια.
Ὁ ἀρχηγὸς ὁ Μάντακας, καὶ ὁ Μαντακομάρκος
ἐπέρασεν τὸν ποταμὸ καὶ πολεμᾷ 'σὰ δράκος,

Ἐπέρασε ἡρώϊκά κι' ὁ Μαυρογενογιάννης,
κι' ὁ Μιχελέτος ἄξια, καὶ ὁ Γιανναρογιάννης.
Νικολουδάκης ἄρχηγός με τὰ στρατεύματά του
ς' τ' Ἀλυκισαίου καὶ στὸ Σκοινὲ ἄματ' αὐτοῦ,
ἄπαιδ' αὐτὸν τὴν ἀνδρεία του καὶ τὴν παλλικαριά του
μὰ πλεῖα τιμῶ ἀπ' ὄλα του τὰ στρατηγήματά του,
καὶ εἰς τὰ ἐξήκοντα ἑπτὰ τὸν εἶχα κυβερνήτη
καὶ τὸν ἀγάπα ὁ λαός, καὶ τὸν ἐτίμα ἡ Κρήτη.
Τιμῶμεν καὶ τὸ Μάρακα, τιμῶ τὸν Μαυρογένη
γιατ' εἶν' ἀπὸ τὰ παλαιὰ κι' οἱ δύο ἀγωνισμένοι.
Καὶ τώρα πάλι πολεμοῦ με τὰ στρατεύματά των.
καὶ κατατρέχουν τὸν ἐχθρὸ ὄν καὶ στὰ παλαιὰ των.
Τιμῶ τὸν γενναϊότατο Γιάννη τὸν Σταματάκη,
τὸν ἄξιο πολεμιστὴ Μανώλη Ζουριδάκη.
Τὸν Μαλιτρέτο σὰς ἄπαιδ' αὐτὸν πλεῖα παρ' ἄλλο Λακκιώτη
εἰς τὴν Ῥωσσία ἦτονε κι' ἦλθε ἀπὸ τὴν πρώτη.
καὶ ἀγωνίσθηκε πιστὰ κι' αὐτὸς κι' ὁ Μανουσάκης
κι' ὁ Μπολανάκης Ἀντρούλης, Γιάννης ὁ Γιανναράκης,
κι' ὁ Μανουσάκης τάκουσε μέσ' ἀπὸ τὸ Παρίσι
καὶ δὲν ἐστάθη ἀμελής διὰ νὰ χασομερήσῃ
τιμῶ καὶ τὸν ὄπλαρχηγὸν Βασίλη Ἀγγελιδάκη
πὼς ἀγωνίσθηκε πιστὰ, καὶ τὸν Κωστὴ Κουντάκη.
Μπολανογιάννης κι' ὁ Σκουλας καὶ ὁ Παππᾶ Καβρούλης
με τὰ στρατεύματά των ἀγωνισθῆκαν οὔλοι.
Ὁ Χαζιράκης ἄρχηγός κι' Ἀντώνης Μπολανάκης
ς' ὄλαις ταῖς μάχαις ἦτανε κι' ὁ γυιὸς τοῦ Ζυμβρακάκη.
Τιμῶ σας γενναϊότατοι Λακκιῶτες καὶ Ζουρβιῶτες
Θερισσανοὶ καὶ Μεσοκκιανοὶ καὶ ἄξιοι Ῥιζιῶτες,
γιατὶ ἀγωνισθήκατε με τὰ στρατεύματά σας
καὶ δειξάτε τὴν δύναμι καὶ τὴν παλλικαριά σας.
Κνιθάκης καὶ ὁ Μαλανδρὸς μαζί με τὸ Σκαλίδι
ς' τὰ μετερίζια κάνουνε θανατηρὸ παιγνίδι,
καὶ ὁ Πρωίμης ἄρχηγός κι' ὁ Γιαννουδοβαρδάκης
καὶ Μπονάτος κι' ὁ Μπενὴς κι' ὁ Στυλιανὸς Χατζάκης.
Ὁ Μαρκουλάκης ἄρχηγός Περίδης κι' ὁ Βιδάλης
κι' ὅσοι ἀγωνισθῆκανε ὄλοι μικροὶ μεγάλοι.

Τὸ Μόδι καὶ τὸν Πλατανιά ὀλομερνῆς κρατοῦνε
νὰ μὴ περάσῃ ὁ ἔχθρὸς, καὶ τότε πολεμοῦνε.

Καὶ τοῦ Σελίνου οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἄξιο παينهμένοι
στὸν Πύργου τοῦ Ἀλυκιανοῦ εἶναι ὀχυρωμένοι,
καὶ πολεμοῦνε τὸν ἔχθρὸ μὲ πᾶσα προθυμία,
ὅλοι ζητοῦ σὴν ἔνωσι καὶ τὴν ἐλευθερία.

Τιμῶ τὴν γενναιότητα τοῦ ἀρχηγοῦ Κριάρη
γιατ' εἶναι ἀπ' τοὺς παλαιούς ἀνδρες, καὶ παλλικάρι.
Καὶ ὁ Κορκίδης ἀρχηγὸς ὁ πολυαγωνισμένος
εἰς τοὺς πολέμους τοῦ Ἰδειξε ἄξιος ἀνδρειωμένος,
καὶ δὲν τιμᾷ τὸ θάνατο καὶ τὴ λαβωματιά του.
μόνο ζηγώνει τὸν ἔχθρὸ μὲ τὰ στρατεύματά του.

Καὶ τὸν Γιωργιὸ τὸν ἀρχηγὸ τὸν Κουστογερακιώτη,
αὐτὸς πρωτοστρατήγησε ἀπ' ἄλλο Σελινιώτη
καὶ ἴπῃ εἰς τ' Ἀλυκιανοῦ καὶ κτύπησε τοῦ Πύργου
κ' ἀνάγκασε τσ' ὀθωμανούς νὰ σηκωθοῦν νὰ φύγου.

Τοῦ Πελεκάνου ὁ ἀρχηγὸς ὁ Παπαδογιαννάκης
καὶ ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς ὁ Πρωτοπαπαδάκης.
ἐτίμησαν τὰ ὄπλα των μὲ τὴν παλληκαριά των
κ' ἀντισταθῆκαν ε' τὸν ἔχθρὸ μὲ τὰ στρατεύματά των.

Τιμῶ ὅλο τὸ Σέλινο γιὰ τὴν παλληκαριά των
τὸν Γιαννακάκη ἀρχηγὸ μὲ τὰ στρατεύματά του.

Καὶ οἱ Παπακασέλιδες, Γιάννης ὁ Κονταδάκης
Γριφάκης ἴπου τὸ Καμπανὸ Δεβόγας κ' ὁ Πιτσάκης
Παῦλος ὁ Πολυδόβαρδας Σίφης ὁ Κοτσοφάκης
Παπαγιαννάκης ἄξιος καὶ ὁ Παπαμαρκάκης

Τὸ Φιωτογιάννη σᾶς παινώ τὸν πρωταγωνισμένο
καὶ τὸ Ζγουράκη τὸ Γιωργιὸ τὸν ἄξιο ἀνδρειωμένο,
τοῦ Πελεκάν' ὀπλαρχηγὸς Μανώλης Φιλαδίτης
ὁ Περολάκης κ' ὁ Βλαντής, Βιτσιλής καὶ ὁ Σιατρός.

Τιμῶ τὸν ἄξιόπαινο Κωστή Χαραλαμπίκη
γιατ' ἀγωνίζετ' ἀπ' ἀρχῆς ποῦ ἦρθ' ὁ Μανιτάκης,
τιμῶ τὸν γενναιότατο τὸν Ἀθανασιάδη
μὲ τσ' ἀνδρες ὅπου πολεμᾷ καὶ τσ' ἀρχηγούς τ' ὀμάδι.
Τὸν Λίβρο καὶ τὸ Στεφανί, Δημήτρι Γελασάκι
καὶ τὸν Ἀνδρέα τὸν Κιουρτσὴ καὶ τὸν Κατελανάκη.

Τὸ Γιάννη τὸν Μανωλικὸ καὶ Γεώργη Μπικιάκη.
Φιώτῃ ἀπὸ τὸ Θέρισσ καὶ Γεώργη Κουλαυτάκη.
Τὸ Σπυριδάκη ἀρχηγὸ καὶ τὸν Μαρκαντωνάκη
Καζάκο Ἀκρωτηριανὸ καὶ τὸν Χατζηπιπιάκη.
Καὶ τὸν Καζάκο τὸν Θωμᾶ τὸν Γζίνι καὶ Σμυρλάκη
καὶ ἀρχηγὸ τ' Ἀκρωτηριῶ Παπαδομανωλάκη.
Τιμῶ καὶ τὸν ὄπλαρχηγὸ Βασίλη τὸν Ξυράκη,
τὸν παινεμένον ἥρωα Κωστή τὸν Μιλιτάκη
ἐπῆγε εἰς τὴν Ἠπειρὸ κ' ἐδείξε τὴν ἀνδρείαν του
ἦλθε καὶ ε' τὴν πατρίδα του γιὰ τὴν παλληκαριά του.
Καὶ ὁ Βασίλης ἦτανε εἰς τὴν Ἀλεξανδρεῖα
καὶ ἦλθε κ' ἐπολέμησε μ' ὅλην του τὴν ἀνδρεία.
Τιμῶ καὶ τὸν ὄπλαρχηγὸ Γεώργη τὸ Γιαννακάκη
καὶ τὸν γενναῖο ἥρωα χατζῆ τὸν Γαμπαδάκη
Ἄξια ἀγωνισθήκανε καὶ τοῦτ' οἱ ἀνδρειωμένοι
στὸ Νιδ-χωριὸ καὶ Τσιθαρά ἐδείξαν προκομμένοι.
Τιμῶ σας γενναϊότατοι Ῥιζίτες καὶ Καμπίτες
καὶ τῇ μεγάλῃ Παρασκῇ ἐδείξατε Πετρίτες
στὸν πόλεμον τὸ φοβερὸ τοῦ Ἀθανασιάδη
Ῥοῦ βάσταξε ἀπ' τὸ ταχὺ ἡ μάχη ὡς τὸ βράδυ,
καὶ εἰς τὸν Ἀποκόρωναν εἰς τὴν μεγάλην μάχην
τότε Ῥοῦ ἐβρωμέσανε οἱ κάμποι καὶ οἱ βράχοι·
ἐτιμηθήκαν τ' ἄρματα τ' ἀξιοπαινεμένα
ἄχ! καὶ εἰς τὰ Ξηνηταπτά νὰ τὰ ἔχανε φερμένα,
νὰ κάμουν μέγα θαύματα οἱ Κρητικὲ ἀνδρειωμένοι
Ῥοῦ νὰ μὴ ἐγεινῆκανε ἔς ὅλην τὴν Οἰκουμένη.
Ῥεῖδᾶ Ῥοῦ μᾶς τὰ φέρανε δὲν ἔγαινουν οἱ Μπουρμάδες
στὰ γυρογιάλια κάθωνται μὲ τὸν στραβαραπάδες.
Δὲν κάνουνε στρατήγημα ἰσθρουνε νὰ τοὺς δοῦμε,
μ' ἂν ἔβοῦν τσαὶ Ἀποκόρωναν θενὰ λογαριαστοῦμε,
ἐκεῖ τῶν ἐτοιμάζομε τραπέζι νὰ γευθοῦνε
οἱ καναβοὶ καὶ τὰ σκυλιὰ νὰ εὐχαριστηθοῦνε.
Κυριακὴ ἔξημέρωμα θέλει νὰ στρατηγήσῃ
τ' Ἀποκόρωνου τσ' ἥρωες νὰ ἔγῃ νὰ πολεμήσῃ.
Ῥεμάθαν το καὶ ἔτρεξανε καὶ οἱ Κυθωνῆται
αὐτὸς ὁ μέγας πόλεμος πάντα θενὰ γρυχάται.

Ἐτότες ἔτρεξ' ὁ Κατζῆς μὲ τὰ στρατεύματά του
κ' ἔδειξε τὴν ἀνδρεία του καὶ τὴν παλληκαριά του
Ὁ Τοῦρκος ἔκαψε χωριὰ καὶ ἐκατάστρεψέν τα
μὲ σπήττα καὶ μὲ θυμωναῖς καὶ ἐξολόθρευσέν τα.
Τὸ Νειοχωριὸν, Κατσουφραναῖον, τὸν Τσιβάραν κ' Ἄρμένους
ἔσφαξε νέους καὶ παιδιὰ καὶ ἀπογερασμένους·
πολλαῖς γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐπίασε κ' ἐσφαξέτζι·
κ' ἄλλαις ἐπῆρε στὰ Χανιά καὶ αἰχμαλώτισέ τζι.
Μέγα κακὸ τοῦ γείνηκε ἐκείνη τὴν ἡμέρα
ἔς ὄλαις τῆς ρούγαις τῶν Χανιωῶν κακὰ μαντάτα φέραν.
Ἡ μιὰ κλαίγει τὸν ἄνδρα τῆς κ' ἡ ἄλλη τὸν υἱὸν τῆς
κάθε δημόσια ἐκλαίγει τὸν ἀγαπητικότην.
Καὶ τὴ Δευτέρα ἔγεινε ἡ μάχη πλεῖα μεγάλη
οἱ Κάμποι ἐβρωμέσανε ἀπὸ μιὰ μεριά ὡς ἄλλη·
στὸν Τσιβάραν τῆ Γαλιναῖς στὸ Νειοχωριὸν κ' Ἄρμένι
κεῖτονται τ' ἀγαθόπουλα στὸν κάμπο ἔξαπλωμένοι.
Τρῶνε σκυλιὰ καὶ καναβοὶ καὶ μᾶς ἐσυχωροῦνε
καὶ οἱ ἀγρῶδες τῶν Χανιωῶν τοῦ Γογονῆ μηνοῦνε,
ἴπέ μας κύριε Γογονῆ ἂν εἶδες τὰ παιδιὰ μας
γιατὶ ἀπεκλεισθήκανε τὰ πλοῦτῆ τὰ δικά μας,
καὶ στείλε μᾶς τ' ἂν τᾶπιασες, καὶ νὰ τὰ καρπανίσῃς
χρυσάφι θὰ σοῦ στείλωμε ἀφοῦ τὰ ἐκτιμήσῃς.
Σπουδαιοτέραν ἴπιστολὴν κ' εἰς τὸν Μαθιὸν ἐστείλαν
ὅπου μαραίνει τῆ καρδιαῖς καὶ τῷ δέντρῳ τὰ φύλλα.
Κύριε, Κύριε ἀρχηγέ τῆς Κρήτης ἀνδρειωμένε
ὄλαις οἱ ρούγαις τῶν Χανιωῶν γιὰ τὰ παιδιὰ μας κλαῖνε,
καὶ στείλε μᾶς τὰ ἀρχηγέ, ἃς ἦν καὶ σκοτωμένα
καὶ μετὶ χρυσάφι δίνωμε τοῦ βάρους τ' ἓνα ἓνα.
Μηνά τωνα καὶ ὁ Μαθιὸς, ὅλ' εἶναι σκοτωμένοι
ἐλάτε πάρτε τους καὶ σεῖς γιατί' εἶναι βρωμισμένοι.
Νάχα πολεμεφῶδια νάχε μὴ μοῦ λειψτοῦνε
ἄλλαις χαραῖς εἰς τὰ Χανιά μέσα θέλαναι νὰ ἴμποῦνε,
μηνά των κ' ὁ Γογονῆς, κατέτε το ἀγάδες
τ' Ἀποκορώγου οἱ ἥρωες πῶς εἶναι Τουρκοφάδες.
Τὸν πόλεμόν τωνα αὐτονῶ ὀλίγοι τὸν ἐκάνου
κ' ἔτσι σᾶς τὴν ἐκάμανε καὶ μετὰ ἔς τ' Ἀλιγάνου.

Σπρανταδὺ Ἀγαδόπουλα εἶχ' ὁ Μαθιὸς πιασμένα
 μὰ τοῦ τὰ σράξανε κρυὰ κ' ἔμεινε μόνο ἓνα,
 αὐτὸ μόνο ἐπρόφθασε κ' ἄρπαξε τὸ παιδί του
 κ' ἀκόμη καὶ τὴ σήμερον τὸν ἐτραβᾷ μαζὺ του,
 γιατί ἐτοῦτος ἀρχηγὸς ἔκαμ' ἓνα βεσάλτο
 κ' ἐμπῆκε εἰς τὸν Τσιβαρᾷ κ' τὸ ἔκαμ' ἄνω κάτω
 ἄλλοι πιαστῆκα ζωντανοὶ καὶ πλῆθος σκοτωμένοι.
 Νάχα πολεμοφόδια νάχε μὴ μοῦ ληφθοῦνε
 νὰ κάμω τῆ καντήνες σας νὰ ξεφερετζεθοῦνε.
 Παινώ σας ἓνα ἥρωα Κωστή τὸν Μπισαδάκη
 ἐφτά μόνος ἐφόνευσε εἰς τ' Ἀἰ Λιὰ τὸ βυάκι.
 Διακόσα ἀγαδόπουλα ὅλα τὰ προκομμένα
 ἐβγήκαν ὡς τῆ Γαλαναῖς, κ' ἔφυγε μόνο ἓνα
 καὶ μὴ βρωτᾶς Φελάγιδες καὶ γιὰ Στραβοαραπάδες
 στὸ Νειοχωρῖ τῆ κάμανε τὸν ἓνα δυὸ παράδες.
 Μεγάλη ἀνδρεία ἐδείξανε τότε οἱ Λιναράδες,
 γιατί ἐπολεμήσανε γεναίως τὸ Ἀραπάδες.
 Παραπολὺ σᾶς ἐπαινῶ τὸν Ἀθανασιάδη
 ἐξ ὥρας τὴν ἐβάστηξε τὴν μάχη ὡς τὸ βράδυ.
 Τοῦ Γογονῆ πολεμισταὶ Ῥιζίταις καὶ Καμπίταις
 ἀποτσακίσαν τὸν ἐχθρὸ καθὼς κ' οἱ Προσενίταις,
 καὶ τοῦ Ματθαίου τ' ἀρχηγοῦ τὸ σῶμα τ' ἀνδρειωμένο
 ἔπεσε στοὺς Φελάχιδες ὡς ἂν τὸ λυσσασμένο
 κ' ἐφονευθήκανε πολλοὶ κ' αἱματοκυλισθῆκαν
 ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Ματθιοῦ πολλοὶ ἐπληγωθῆκαν.
 Παινώ τὸν γενναϊότατο Μανοῦσο Πολογιάννη
 γιατί ἦλθε εἰς τὸν πόλεμο, μάχη μεγάλη κάνει.
 Τὴν Ἐπαρχία τῶν Σφακιῶ θέλω ν' ἀναγγείλω
 γιατί κ' ἐκεῖν' οἱ ἀρχηγοὶ τὸν ποιητὴ ἔχουν φίλο.
 Τιμῶ εἰς κάθε κίνημα τὰ στρατηγήματά ντω
 γιατί μαζὺ τὰ πιάσανε στὸ χέρι τ' ἄρματά ντω.
 Τὸ Βαρδιανάκη ἀρχηγὸ ἔπαινώ γιὰ τὴν ἀνδριάν του
 ἔς τὰ Ῥεθυμνιώτικα ἔκανε τὰ στρατηγήματάν του,
 καὶ εἰς τὸν Ἀποκόρωνα κ' ὅπου τὸ κάνει ἢ χρεῖα
 γιατί δὲν ἔχ' Ὀθωμανοὺς ἢ Σφακιανὴ Ἐπαρχία.

Παινώ σας και τὸν ἀρχηγὸ Ῥοῦσο Χρηστοδουλάκη
γιατ' ἀγωνίσθηκε πολὺ μὲ τὸν Ἀνδρουλακάκη·
κάνει πολέμους φοβερούς, κ' ἀν' αἵματοχυσίας
κ' ἀπ' ὅταν ἦτον 'ς τὴ Βουλὴ ἐγήρευγε αἰτίας,
καθὼς εἰς τὰ ἐξήνταεπτὰ 'ς τὰ ἀτμόπλοιο τ' Ἀρκάδι
ἐτοῦτος τοῦδωσε φωτιὰ μὲ τὸν Τζερδὶ ὀμάδι,
κ' ὁ ἀδελφός του ὁ Νικολῆς εἶν' ἀρχηγός μὲ γνῶσι
σὲ ὅλα εἶναι ἄξιος ἀπόκρισι νὰ δώσῃ,
εἶναι 'πού τσὰ ἀξιώτερος στὴ Σφακιανὴ Ἐπαρχίᾳ
ἀπὸ τὰ ἔξήνταεπτὰ τὸν εἶδα μὲ ἀνδρεία.
Τ' Ἀνδρουλακάκη χαίρομαι τὴ γενναιότητά ντου
ἄλλος δὲν ἔχει στὰ Σφακιὰ τὰ προτερήματά ντου·
ὄλαις τσὴ χάραις τοῦ ἴδωσε ὁ Κύριος και τσ' ἔχει
τιμᾶ τον κ' ἀγαπᾶ τονε ὅποιος τὸν ἐκατέχει,
ἔχει και ἄνδρες ἄξιους ὁποῦ τὸν ἐτιμοῦνε
και δὲν τὸν ἐντροπιζόουνε ἐκειᾶ πού πολεμοῦνε.
Και ὁ Μανοῦσος ὁ Καντῆς ἄξιος ἀνδρειωμένος
ἀπὸ τὰ ἐξήντα ἐπτὰ στὴν Κρήτην ἀκουσμένος,
και ὁ Μητράκης ὁ Καυρῆς Ἀνδρέας Φραγκιδάκης
Δεληγιαννάκης Λούτερος κ' Ἀνδρέας ὁ Τραυλάκης,
Τὸν Σπλίνη τὸν ὀπλαρχηγὸ τιμῶ γιὰ τὴν ἀνδρείαν του,
κ' αὐτὸς ἐφάνη ἄξιος εἰς τὰ πολεμικά ντου.
Ἔχει τ' Ἀγόρι ἥρωες, ἄνδρες και παλληκάρια
λύκ' εἶναι εἰς τὸν πόλεμο και ἄγρια λεοντάρια.
Τὸν Καρκαβάτσο ἀρχηγὸ θέλω ἀναθηβάλω
τὸν Τσοντολάμπη ἀρχηγὸ ἀπὸ κανέναν ἄλλον.
Ἀναζητώσας ἥρωες μεγάλοι ἀνδρειωμένοι
Νὰ θελε ζῆτε οἱ Σφακιανοὶ δὲν ἦσαν διαιρεμένοι.
Ὅλο τὸ τμήμα Ῥέθυμνος θ' ἀρχίσω νὰ τιμήσω
τοὺς ἀρχηγούς και ἄξιους θε νὰ στιχολογήσω.
Προτοῦ θ' ἀρχίσω νὰ παινώ τὸν ἀρχηγὸ Ἄυσσέο
ὄλη ἡ Κρήτη τὸν τιμᾶ κ' ἐγὼ τὸν ἐκατέω·
πρέπει ντου τὰ παινέματα γιὰτί 'ναι στολισμένοι
μὲ γνῶσι και μὲ γράμματα, γιὰτὸς ξετελειωμένοι.
Εἶναι ὁ γνωστικώτερος σ' τέσσαρες Ἐπαρχίαις
και γενικὸς διευθυντῆς 'ς ὄλαις του τσ' ἀρχηγίαις.

Τοὺς ἀρχηγούς τοῦ τμήματος ἔς τὸν τύπο θά τοὺς βάλω,
καὶ θά τιμήσω τὸν μικρὸν καθὼς καὶ τὸν μεγάλο.
Κι' αὐτοὶ ἀγωνισθήκανε ὄλοι μικροὶ μεγάλοι,
καὶ κάμανε καὶ τοῦ ἐχθροῦ καταστροφή μεγάλη.
Λεωνίδας Μπογιατζόπουλος, Σκουλαῆς καὶ ὁ Βαρδάκης
Δάνδολος καὶ ὁ Σγουρός, Νικόλας Παπαδάκης.
Λήτυνας ὁ Πλατανιανός, Νιώτης κι' ὁ Μαρινάκης
Πορτάλιος, καὶ ὁ Τσουδερός καὶ ὁ Πολογιαννάκης.
ἜΟΛ' εἶναι ἀξιεπαινοὶ πολὺ ἀγωνισμένοι,
μὲ τὰ στρατεύματά τωνε ὄλ' εἶναι κουρασμένοι.
Καὶ ἀπὸ τὰ ἐξήντα ἐπτὰ ἔχουνε τὴν ἀνδρείαν,
τὸν πόθον γιὰ τὴν ἔνωση καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
Καὶ ὁ Σπηθούρης καὶ ὁ Πλουμῆς διάκος ὁ παινεμένος
κι' αὐτὸς ἔπου τὰ ἔξήντα ἐπτὰ εἶναι ἠγωνισμένος.
Ἐτίμησε τὰ ὄπλα του μὲ τὴν παλληκαριά του
κι' ὅσοι τὸν ἐγνωρίζουνε διηγοῦνται τ' ὄνομά του.
Τιμῶ τὸν ἀρχηγὸ Λιαντρῆ τὸν Βενιανὸ Κοκκόλη
γιὰ τὴν παλληκαριάς τονε τὴν καμαρώνουν ὄλοι.
Καὶ ὁ Κοκκόλης ἦτονε στ' Ἀρκάδι ἀποκλεισμένος,
κ' ἐπὶ τὰ ἀπὸ τὰ τειχιὰ κι' ἦτον καὶ πληγωμένος.
Τιμῶ καὶ τὴν ἀνδρεία του καὶ τὴν παλληκαριά του
γιατὶ δὲν τὴν ἀμαύρωσε τὴν γενναιότητά του.
Ἄχ! Παπᾶ Μαρουλιανὲ καὶ πῶς θά σε τιμήσω,
ὅπου δὲν φθάν' ἢ γινῶσί μου νά σε εὐχαριστήσω.
Ἐσὺ Παππα Μαρουλιανὲ ἔχεις μεγάλην χάρι
ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς γιατί σαι λεοντάρη.
Ἐσὺ τὴν ἐπαρέτησες τὴν θεία λειτουργία
Κι' ὅπου περάσης Ἀρχηγὲ σὲ τρέμει ἡ Τουρκία.
Καὶ συγχωρᾶ σου ὁ Θεὸς νά ξαναλειτουργήσης
καὶ νά πασχίσῃς δράκοντα νά μου' τὴν ξεγεννήσης.
Δὲν εἶδα γὼ ἄλλον παπᾶ κασάπη σὰν ἐσένα,
ὥσὰν καὶ τὸν πατέρα μου εἰς τὰ εἴκοσι ἕνα.
Ντουνόπαπας ἐλέγετο μὲ τὸ ἐπώνυμά του
οἱ Τοῦρκοι τὸν ἐκρέμασαν γιὰ τὴν παλληκαριά του.
Τιμῶ εἰς κάθε ἱερὸν τὴν γενναιότητά σας,
γιατὶ ἀγωνισθήκατε μὲ τὰ στρατεύματά σας.

Τιμῶ καὶ τὸν ὄπλαρχηγὸν Νικόλαον Μπιστάκην,
γιατὶ ἐστάθη ἄξιος ἄν τὸν Ἄνδρουλακῆν.
Ἐτοῦτος ἐπολέμησε κ' ἔτρεχ' εἰς κάθε μάχη
Γιατὸ Δυσεὸς ὁ Ἄρχηγὸς τὸν εἶχε σωματάρχη.
Κι' ὁ Ἄρχηγὸς ὁ Κόρακας ὁ μέγας ἀνδρειωμένος
Ἄπὸ τὰ δέκα τέσσαρα εἶναι ἀγωνισμένους.
Ἄν σᾶς τὸν ἐπολυοπαιῶν γιὰ τι ναι γροικισμένους,
στ' Ἴππικῶν τὸν πόλεμον καλὰ ζετεχνημένους
Κ' ἔχει σ' τὴν Κρήτη τῆς Τουρκίας πράγματα καιωμένα
σὺν τοῦ Κορίνου τὸ βουνὸ κεφάλια φαγωμένα.
Κι' ἐχόρτασε τὸ χέρι του εἰς τῶν ἐχθρῶν τὰ στήθη
σ' τὴν μάχη ὁ Τουρκικὸς στρατὸς πολὺ τὸν ἐφοβήθη.
Ὅλ' εἶναι ἄξιοι Ἄρχηγοὶ Μαρῆς καὶ Κατεχάκης
σ' τοῦ Ἴππικῶν τὸν πόλεμον σὺν καὶ τὸν Ἀδαμάκην
Σ' τὸ Μονοπάτσι ἐδείξανε τὴν γενναϊότητά των,
κ' ἐπολεμήσαν τὸν ἐχθρὸν μὲ τὰ στρατεύματά των.
Ἐχει Ἴππικὸν ἢ Μεσαρὰ κ' ὅλοι ἀνδρειωμένοι,
ἀπὸ τὸν μέγα Κόρακα εἶναι δασκαλεμένοι.
Τιμῶ τὸν γενναϊότατον ἄξιον Μαρογιάννη.
γιὰ τι στὸ Φουρνοφάραγκο μάχη μεγάλη κάνει
χωρὶς πολεμοφῶδια κ' ὀπίσω δὲν γυρίζει,
μόνο μὲ λίθους πολεμᾷ καὶ τὸν ἐχθρὸν τσακίζει.
Τὸν Νικολιότη σᾶς ἐπαιῶν τὸ μέγα λεοντάρη,
τὸν ἄρχηγὸ τὸν ἄξιον τὸν λύκο τὸν πνιγάρη.
Λύκος ἐφάνη καὶ θερῶν εἰς τα πολεμικά του
καὶ ἐχύνετο σὺν Ἀετὸς μὲ τὰ στρατεύματά του.
Κ' εἰς τὸ Δαμάντρι πολεμᾷ τότες ὅπ' ἐπληγώθη
δὲν ἔπεσε ἀπὸ τ' ἄλογο οὔτε δὲν ἐλυγώθη.
Καὶ δὲν γροικὰ λαβωματιὰ πῶς ἔχει εἰς τὴν βράχη
μόνο ὁ γενναϊότατος κάνει μεγάλη μάχη.
Καὶ εἰς τὸ Φουρνοφάραγκο μάχ' ἔκαμε μεγάλη
μὲ τὰ στρατεύματά των κ' οἱ ἄρχηγοὶ οἱ ἄλλοι.
Οἱ παινεμένοι ἄρχηγοὶ Μαρῆς καὶ Κατεχάκης
οἱ ἥρωες τῆ Μεσσαρᾶς κ' ὁ καπετὰν Ἀδαμάκης.
Ὁ Χαραλάμπος ἄρχηγὸς ἀπὸ τὸ Μονοπάτσι
χαίρομαι τὴν ἀνδρεία του στὸ ἄλογο σὺν κάτση.

Τιμῶ τὴν γενναιότητα καὶ τὴν παλληκαριά του
μὲ τῶν τουρκῶν τὰ αἵματα τὰ βάφει τ' ἄρματα του.
Κ' οἱ ἄρχηγοὶ κι' ὄπλαρχηγοὶ Δημήτρις Κηρικτσάκης
ὁ Πρεκατσύνης ὁ Μαθιὸς Γεώργης Ὁμπανασάκης.

Πολυχρονάκης Ἀρχηγὸς Γιάννης ὁ Φρατζεσιάκης
καὶ ὁ Βύθιμης καὶ Βαρδῆς Γεώργης Ἀναγνωστάκης.
Τιμῶ τοῦ Μαστραχᾶ τοὺς γιουὺς τιμῶ τὸ Μηνιδάκι,
καὶ τὸν Ρωμάνο Ζαχαριᾶ Γεώργη τὸν Μανιουδάκη.

Τιμῶ τοὺς Ζαχαργιούδιδες τὸν Τζανομανωλάκη
τὸν ἄξιό πατριώτη μας Ἀντώνη Δαμνιανάκη.
Κ' ὡς ἔμαθε στὴν Αἴγυπτο τῆς Κρήτης τὴν αἰτία
ἦλθε καὶ ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ἐλευθερία.

Τιμῶμε καὶ τὸν θεῖον του Σπιθάκη τὸν Μανώλη
στὴ Κρήτη κάνει συνηδρομὴ καθὼς τὴν κάμνουν ὄλοι.
Στὸ τμήμα τοῦ Ἡράκλειου ὁ ἄρχων Κοκκινάκης
Ζωγράφος κ' ὁ Καμαριανὸς Κωστῆς ὁ Σφακιανάκης

Καλημεράκης ἀρχηγὸς καὶ ὁ Καπετανάκης
Δημήτριος ὁ Ζουδιανὸς Γιάννης ὁ Μπαμπουκάκης,
Τιμῶ καὶ τὸν ὄπλαρχηγὸ Μιχάλη τὸν Παυλάκη
τοῦ παινεμένου τὸν υἱὸν Παυλῆ τοῦ Ντεντιδάκη.

Ἄχ! καὶ νὰ χαι ζῆ νὰ δῆ τὸν πόλεμο τοῦ υἱοῦ του
πῶς δὲν ἐπαραστράτησε μὰ μοιάζει τοῦ κυροῦ του.
ὁ Κοζιράκης ἀρχηγὸς καὶ Χρήστος ὁ Γεράκης.

Γερωνομάκης Ἀρχηγὸς Μιχαλοδημητράκης.

Καὶ τὸν Λακέρδα Ἀρχηγὸ καὶ ἀρχηγὸ Χατζάκη
καὶ ἀπὸ τὴν Πυργιώτισσα εἶν τὸ Στεφανιδάκι.

Κι' αὐτοὶ ἀγωνισθῆκανε μὲ τὰ στρατεύματά ντων
καὶ πάλι τὸ ἐρχόμενον θὰ δείξουν τὴν ἀνδριάν των.
τῆς πεδιάδος ἀρχηγὸς Νικόλας Ντυλιανάκης.

Κι' ὁ Μανουσάκης καὶ Μαθιὸς κι' ὁ Δουλομαθιουδάκης.
Λυποῦμαι τούτους τοὺς ἥρωες τσ' ἄξιους ἀνδρειωμένους
γιὰτὶ οἱ λύκοι οἱ πολλοὶ τοὺς χουνε κυκλωμένους.

Καὶ ἂν κάμουν καὶ στρατήγημα δὲν βοηθᾷ ὁ τόπος
μόνον πῶς χύνουν αἵματα καὶ χάνεται ὁ κόπος.

Τὸν Μαλικούτση σᾶς παινώ Μανοῦσο Μεσσαρίτη
Πῶς ἦλθε κ' ἀγωνίσθηκε ἥρωϊκᾶ στὴν Κρήτη.

κ' ἐτούτος ἐπολέμησε σάν και ἄλλους ἀνδρειωμένους
μ' ἐκείνους ὅπου πολεμοῦν ὅλους τοὺς προκομμένους.
Τιμῶ σε γενναιότατε Στελῆ Δημητρακάκη
γιατί ἦσουν μὲ τὸν Τσουδερόν στὴν μάχη στὰ Ἄμπελάκι
Και εἰς τὰ Ἄρμενοκάστελά ἦτον Δημητρακάκης
καὶ ὁ Ἄρχηγός ὁ Τσουδερός Μανώλης ὁ Δρυμάκης
Παινῶ τὸν γενναιότατον Μανώλη Τσιτεράκη
Βουλῆς ὁ ἀξιέπαινος μηχάλης Κασιωτάλης
ὁ παππᾶ Πόθος, ἀρχηγός Κωστῆς ὁ Κουντουράκης.
Τσὴ Στίας ἀρχηγός Καψᾶς και Σίφης Κουντουράκης
Τιμῶ τὸν γενναιότατον τὸν Ἄρχηγὸν Νιωτάκη
Μάχη ἔκαμε εἰς τὴν Αὐλὴ μὲ τὸν Ἀγαμπαδάκη
Και ὁ Μανώλης Μιλιάρᾶς τοῦ Λασιθιοῦ ἀνδρειωμένος
ὁ παλαιὸς ἀγώνιστῆς ὁ ἀποφαγωμένος
Τιμῶ στὰ τρία φρούρια τοὺς τίμιους πολίτας
ὅσοι ἀγωνισθῆκανε τοὺς ξένους και τοὺς Κρήτας.
Τιμῶ τσ' Ἑλλήνους πρόξενους γιατί ἀντισταθῆκαν
μὲ ὕλικῶς και ἠθικῶς πολὺ ἀγωνισθῆκαν.
Τὸν Λογοθέτη κύριον Πρόξενο τῶν Ἑλλήνων
ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς πολὺ φήμη τοῦ δίνω.
Τὸν κύριον Ζυγομαλᾶν τιμοῦν μικροὶ μεγάλοι
πῶς ἔχει ἀρεταῖς πολλαῖς και γνῶσι στὸ κεφάλι.
Διὰ τσὴ χάραις τσὴ πολλαῖς τιμᾶται κ' ἀπατός του
και ἀγωνίσθηκε πιστὰ καθῶς και ὁ ἀδελφός του.
Ἵς τὴν Κρήτη ἐπληγώθηκε γιὰ τὴν ἐλευθερία
ἀπέθανε και ἔσυρε μεγάλη τυραννία.
Τιμῶ και τὸν Θεμιστοκλῆ κύριον Μητσωτάκη
γιατί ναι ὁ φίλος τῶν φιλῶν κ' ἀνώτερος λιγάκι.
Και ἀγωνίζεται πολὺ μέσα στὴν πολιτεία
μ' ὅλον τὸ τμῆμα τσ' ἀρχηγούς τὴν ἔχει τὴν φίλια.
Κύριε Εὐαγγελινὲ ἀξιε Θεοδώση
τὰ βήματά σου ὁ Θεὸς νὰ τὰ κατευοδώση.
Διατ' εἶσαι ἀπὸ τοὺς μυστικούς ἕνας ἀγωνισμένος
κ' ἀπ' ὅλα τὰ στρατεύματα εἰς ἀναγνωρισμένος.
Πρέπει νὰ προτιμήσωμε κ' ὅλους τοὺς ἐθελοντάδες
δὲν ἤλθανε μὲ τὸ μισθὸ νὰ πάρουνε παράδες.

Μόνο αγωνισθήκανε για τὴν ἐλευθερία
χάριν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ποῦ 'γαι'ς τὴν τυραννία.
Πολλοὶ αγωνισθήκανε ὡσὸν κ' ἡμᾶς τῶν Κρήτες
κί' ἤλθανε σὲ κατάστασιν ὡσὸν τῶν ψωμοζήτες.
Μανιάτης ὁ Θεμιστοκλῆς, Χρῆστος Ἀραμπουλιώτης
καὶ ὁ Δημήτρης ἤρωας ὁ Βάθιος ὁ Πορζιώτης.
Τὸν Μακεδόνα σᾶς τιμῶ Νικόλα τὸν Τσουμίτη
γιατ' ἤλθε κί' ἀγωνίσθηκε ἡρωικᾶ στὴν Κρήτη
πολὺ ἐστάθη ἄξιος ἐτοῦτος ὁ ἀνδρειομένος
καὶ μὲ τὸν μέγαν Κόρακα ἦτον σωματομένος
καὶ δὲν φοβᾶται πόλεμο ταῖς σφαίραις ἢ τὰ βόλγια
'σὸν Μακεδόνα μάχεται τιμᾶ τὰ Βιτώλια.
'Ἐκεῖ 'ταν κί' ὁ Σωτήριος ὁ Παπαγεωργίου
τοῦ Νικολοῦδη γραμματεὺς κί' ὑπασπιστὴς τοῦ ἰδίου
καὶ ὁ Οἰκονομόπουλος ἦταν μὲ τὸν Κριάρη
κί' ὁ Στρατουδάκης 'θελοντῆς ἦτονε παλληκάρι.
Κωστῆς ὁ Ἀργυρόπουλος ἦτον μὲ τὸν Κριάρη
τὸν παλαιὸν ἀγωνιστὴ τῆς Κρήτης τὸ λεοντάρι.
Καὶ ἄς φιλοτιμήσωμεν ὅλοι μικροὶ μεγάλοι
Φαντρίτη τὸν Χαράλαμπον τὸν ἔγγονα τοῦ Χάλη.
Χατζῆ Μιχάλη γραμματεὺς κί' ἀπόγων' ἀνδρειομένου
τοῦ παλαιοῦ ἀγωνιστοῦ Χάλη τοῦ παινεμένου
'Ο Χάλης ἦτον ἀκουστός καθὼς κί' ὁ Μανουσάκης
Πρινιώλης καὶ ὁ Θεοδωρῆς κί' ὁ Ντούνης ὁ Ταμπάκης.
Τιμῶ καὶ τὸν ὀπλαρχηγὸ Ἀνδρέα Γερασιώτη
μὲ τὸν Χατζῆ ἐκστράτευσε κί' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πρώτη.
Εἶναι κί' ἀγωνιστοῦ παιδὶ ἀπ' τὰ εἰκοσιένα
κί' ἀπὸ τοῦ Χάλη τ' ἔγγονα εἶναι καὶ τοῦτος ἓνα.
Τὸν πληγωμένο ἤρωα Κυργιάκο Καζακάκης
κί' ἀγωνίσθη ἐξ ἀρχῆς κί' ὁ Γιάννης Παπουτσάκης
οἱ παλαιοὶ ἀγωνισταὶ ὅλοι οἱ ἡρωικημένοι
εἰς τὴν Ἀθήνα ἦτανε πολλοὶ κατοικημένοι
καὶ οἱ Ἀντωνιάδιδες κί' ὁ πάτερ Μισαήλη
καθὼς κί' οἱ Ζιμπρακάκιδες τῶν Κρητικῶ οἱ φίλοι
ὁ Γιάννης ἀγωνίσθηκε τρεῖς χρόνους εἰς τὴν Κρήτη
καὶ λάμπει ὁ ἀγώνας του 'σὸν τὸν ἀποσπερίτη.

Καὶ τὸν Λεβέντη Στεφανῆ, Κοκκόλη Στρογγυλάκη
Φίλιππον τὸν Τραντάφυλο, Σπυρίδων τὸν Βαρδάκη.
Τιμῶ τοῦ Βώμου τὸν υἱὸν τὸν κύριον τὸν Σάρλον
παινῶ αὐτὸν τὸν εὐγενῆ ἀπὸ ἕνεκα ἑναὶ ἄλλον·
αὐτὸς ἐβγήκε ἐξ ἀρχῆς μὲ τόση προθυμία
καὶ ἀγωνίσθηκε πιστὰ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα,
ἕνα ἔτος ὀλόκληρον ἔτρεχε ἑστὰ χωρὶα
καὶ ὅσοι τὸν ἐβλέπανε ἔπερναν ἀπορία·
πῶς ἦτον ἀρχοντόπουλο ἀκριβαναθερμμένος
διὰ τὸν Κρητικὸ λαὸ νᾶν ἐνθουσιασμένος
Τιμῶ τὸν νεοφώτιστο Ἀλέξανδρο Κλαδάκη
καὶ σὺν ἐπαρχιώτῃ μου Μανώλῃ Γυπαράκῃ.
Καὶ τὸν Γενναῖον Ὀπλαρχηγὸν Νικόλαον Θειακάκην
τῶν ἐθελοντῶν Διευθυντὴν στὸ Καστρινὸ Σαντζάκι.
Ἐτοῦτος ἠγωνίσθηκε μὲ τοὺς θέλοντας ἐπίσης καὶ παιδιὰ τοῦ
Καὶ ἔδειξεν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Γενναιότητα του.
Τὸν Καντηλιάρᾳ Σπέργιον Βασίλειον Στεφάνου
ἐτοῦτοι ἀπεδείχθησαν στὸν πόλεμον τοῦ κάμνου
αὐτοὶ ἐβγήκανε ἐξ ἀρχῆς στὸ Καστρινὸ Σαντζάκι
ὅταν ἐπιᾶσθη αἰχμάλωτος ὁ Ἄρχων Κοκκινάκης·
σ' ὅλας στὰς μάχας ἔτρεχον οἱ ἄξιοι ἀνδρειωμένοι
καὶ μὲ τὸν μέγαν Κόρακα, ἦσαν συγκεντρωμένοι.

Τῆς Κρήτης τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ εἶναι στὰς Ἀθήνας
καὶ ἀγωνίζεται κι' αὐτὴ ἕν χρόνον πέντε μῆνας.
Πρέπει νὰ τὴν τιμήσωμεν καὶ τούτους ἕνα ἕνα
γιατὶ εἶναι ἀγωνιστῶν παιδιὰ ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἕνα
Σαπουτζάκης καὶ Λαδάς Δεικτάκης καὶ Λυμπρίτης
Καὶ ὁ Ρενιέρης Κεντρ. Ἐπιτροπὴ τῆς Κρήτης.
Τιμᾶ τους ἡ πατρίδα μας μικροὶ μεγάλοι ὅλοι
καθὼς τιμᾶ ὁ ποιητὴς Δεικτάκη τὸν Μανώλην
Στὸ Πρόβαρμα ἐσκοτόθηκε εἰς τὰ Σαράντα ἕνα
Σ' αὐτὴν τὴν Κώμην βρίσκειται τὸ σπῆτί μου καὶ μένα.
Καὶ νῦρα τάγια λείψανα καὶ ἐπρεμάζεψατὰ
τὸν τάφον τῶν Πατέρων μου ἀνοιξα καὶ ἔβαλά τα
Ὅκτῶ μεγάλα Κόκκαλα τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια
ἐπρόφθασα καὶ ἄρπαξα ἀπὸ τῶν σκυλιῶν τὰ δόγτια.

Ἔτσι ἐπεριποιήθηκα τὸν Ἀρχηγὸν Δεικτάκη
Καὶ Λαμπρινίδην Ἀρχηγὸν ἂν ἤμουν καὶ παιδάκι.
μὲ τὸ σπαθὶ εἰς ἵππευς ἤπῃρε τὴν Κεφαλὴν των
Αἰωνία ἡ μνήμη των καὶ ἡ ἀνάπαυσίν των.
Τιμῶ, δοξάζω καὶ ὑμνῶ ὄλους τοὺς φονευμένους
ὄσοι ἀπεβιώσανε, τοὺς μαχαιροσφαγμένους.
*Ὅσοι ἐπληρωθήκανε καὶ ὄσοι ἐφονευθῆκαν
καὶ ἐτρομάξαν στὴν σφαγὴ κ' αἱματοκυλισθῆκαν,
Μὲ τοῦ ἐχθροῦ τὴν μάχαιρα, μὲ τοῦ ἐχθροῦ τὴ σφαῖρα
καὶ χύσετε τὸ αἷμά σας μὲ τοῦ ἐχθροῦ τὴ χεῖρα,
καὶ εἰς τὸ ἐξηνταπτά καὶ 'ς τὸ σαρανταένα
καὶ δὲ πού πολεμούσαμε καὶ 'ς τὸ εἰκοσιένα,
γὰ ἀγάπη τῆς πατρίδα μας, γὰ τὴν ἐλευθερία
νὰ μᾶς ἐξαγοράσετε ἀπὸ τὴν τυραννία.
Τιμῶ, δοξάζω, λείψανα ἐνὸς ἑκατομμυρίου
ὄπου τὰ θυσιάσατε μάρτυρες τοῦ Κυρίου.
Ἡρώες γενναϊότατοι τῆ Κρήτης ἀνδρειωμένοι,
ποιοὺς βασιλεὺς σᾶς ὤριζε κ' εἶν' τόσοι σκοτωμένοι ;
Ἡ τυραννία ἡ πολλὴ καὶ ἡ αἰχμαλωσία
καὶ δὲν μᾶς ἐσπλαχνίζεται καμμία βασιλεία.
*Ἄς ἤξευρ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ποῖάν τὰ ὀνόματά σας
νὰ κάμω ὅτι δύναμαι εἰς τὰ μνημόσυνά σας.
τώρα μὲ τὰ βιβλία μου νὰ σᾶς ἐμνημονέψω,
'ς ὄλο τὸ σκέπος τοῦ οὐρανοῦ νὰ σᾶς ἐπαραπέμψω*
ὁ Βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ νὰ σᾶς ἐναπαύσῃ
μὲ τοὺς ἁγίους μάρτυρας νὰ σᾶς ἐκατατάξῃ*
καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ ὄλοι ν' ἀναπαυθῆτε
τὸν Ὑψίστον κ' ἀθάνατον προσωπικῶς νὰ ὀῆτε*
ὁ τρισειπόστατος Θεὸς τὰ τάγματα νὰ πέψῃ
τὸ σῶμα τὸ Χερουβικὸ νὰ σᾶς ἐσυνοδέψῃ.
Νὰ ἔγῃτε εἰς τὰ δεξιὰ εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ θρόνο
νὰ χαίρεσθε ἀθάνατον αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Τιμῶ, δοξάζω τὴ σφαγὴ ὑμῶν καὶ τὴν ταφὴ σας
αἰωνία ἡ μνήμη σας *καὶ ἡ ἀνάπαυσίς σας.

Τῇ Γενικῇ Συνέλευσι τῆς
καὶ τὸν μεταγενέστερον
νὰ μάθουν νὰ τὴν ἐτιμ
ἔαν τὸ φέρουν οἱ καιρο
Τιμῶ τὴν γενναιότητα
γιατ' ἔχει λογισμὸν
Δὲν εἶναι τυχοδιώκ
μόνο σπουδάξανε πο
Καὶ ἐξεδιαλεχθήκα
'κεινοὶ ποῦ ἔχουνε
Κ' ἐστάθη μία Συ
εὐσις μὲ ἄνδρες προκομμένους
ἅλλης τῆς Κρήτης τῶ
ἄξιους τῶν νοικοκυρεμένων.
"Οἷος τῆς Νήσου ὁ ἄνθος οἱ ἀξιοπαινεμένοι
οἱ φρόνιμοι, κ' οἱ γνωστικοὶ καὶ οἱ πεπαιδευμένοι,
αὐτοὶ ἀποφασίσανε γιὰ τὴν ἐλευθερία
νὰ θυσιάσουν τὴ ζωὴ καὶ τὴν περιουσία.
Κ' εἶπαν τῶν στρατιωτικῶν, ἀπὸ τῆς παλληκαρία
»πρέπει ἔς αὐτὴν τὴν ἐποχὴ νὰ δεῖξωμε λεοντάρικη,
»ἄνδρες νὰ μὴν ὑπάρχανε, καὶ νὰ ἴθελε χαθοῦνε,
»ἔπρεπε αἱ γυναῖκές μας ἔς τ' ἄρματα νὰ σταθοῦνε,
»νὰ ἰδικηθοῦν τὰ αἵματα ἔς τὸ γένος τοῦ Χαμίτη,
»γιατὶ στενάζει καὶ βοᾷ ἀγῶνας εἰς τὴν Κρήτην,
»μόνο θὰ πολεμήσωμε γιὰ τὴν παλληκαριά μας
»νὰ μὴ τὴν ἀμαυβρώσωμε τὴν γενναιότητά μας,
»νὰ δοῦμε κ' ἡ περίστασις πῶς θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ
»μὴ διώξῃ τῆς Μητέρας πόλεμο νὰ κινήσῃ
»γιατ' ἂν κινήσῃ πόλεμο πρέπει νὰ τὴν βρεθοῦμε
»καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅλοι μας ἔς τ' ἄρματα νὰ σταθοῦμε
»κ' ἀπὸ πολεμοφόδια θεὸς νὰ βοηθηθοῦμε
»δὲν μᾶς ἀφήνουν οἱ Ἕλληνες νὰ τὰ ὑστερηθοῦμε,
»κ' ἂν ἐγκρεμίσῃ ὁ Ἀλέξανδρος τ' ἀδικητὴ τὸ ὄνομα
»θὰ θεραπεύσῃ ὁ θεὸς τῶν Κρητικῶν τὸν πόνο».
Δώδεκα μέλη ἀπ' αὐτοὺς ἐπῆγαν ἔς τὰ Χανιά
τοὺς ἐπροσκάλεσ' ὁ Μουχτὰρ νὰ κάμουν ὀμίλιον,
μ' αὐτοὺς τοὺς ἀντιπρόσωπους θέλει νὰ κανονίσῃ
τὸν νόμο τὸν ὀργανικὸν νὰ συνθηκολογήσῃ,
καὶ ἐξεδιαλεχθήκανε ἴκεινοὶ τοῦ ἰεθυμοῦνε
νὰ τῶν ἀξιώσῃ ὁ θεὸς τὴν ἔνωσιν νὰ ἰδοῦνε
καὶ μόν' ὁ ἓνας ὁ Θεὸς γνωρίζει τὴν καρδιά νῆτω
νὰ σᾶς ἐπῶ νὰ μάθετε καὶ τὰ ὀνόματά νῆτω.
"Ο Σφακιανῆς ἀξίος, Ζαχαρίας Θειακάκης,
Ἄσκούτσῃς ὁ Χαρίλαος, Λεωνίδας Μαθιουδάκης,

Γρηγόριος κί' ὁ Στράτηγος τῆς Κρήτης, στρατάρχης
Μιχελιδάκης ἄξιος, στρατάρχης,
αὐτ' εἶν' οἱ δώδεκα μέλη τῆς Βουλῆς τῆς Κολουδάκης
τῆς Ἐπαρχίας τῶν Σφακιανῶν, στρατάρχης,
κί' ὁ Γενικὸς Γραμματικὸς, στρατάρχης,
ἦταν καὶ στὴ Συνέλευσι, κί' ὁ Γενικὸς Γραμματικὸς τῆς Κυριδης.

Διοίκησι τὴν προσωρινὴ τῆς Κρήτης θενά τῶ
τὸ Ἀθήνας θέ νὰ μεταβῶ νὰ τὴν τυπογραφήσω.
Ἐγκωμιάζω κ' ἐπαινῶ τὴν γενναιοτήτᾳ τῆς
γιατ' εἶναι γιὰ τὴν ἔνωσι ὅλα τὰ σχέδιά τῆς.
Εἰς τὴν διαπραγματεύσει ποτὲ δὲν ἐπεμβαίνει
αὐτὴ ἔχει ἄλλο λογισμό, τὴν ἔνωσ' ἐπιμένει,
καὶ ἂν σκεφθῆ ἡ Συνέλευσις διὰ νὰ συμφωνήσῃ
Διοίκησ' ἢ προσωρινὴ θενὰ τὸ ἐμποδίσῃ.
Αὐτὴ ἴσως μὰ δὲ ἴμιλει, μόνο ἴθωρεὶ τὸ ἴμάτι
καὶ βλέπει τὴ Συνέλευσι ἴσως κυνηγὰρι γάτι.
Ἄν ἡ διαπραγματεύσει εἴθῃ σὲ συμφωνία
θὰ πῆ τῶ στρατιωτικῶ νὰ κάμουν ἐκστρατεία
ποτὲ δὲ θέλει ὁ Μουχτάρ νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ
νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῆς, νὰ συνθηκολογήσῃ.
κί' αὐτὴ δὲν παραδέχεται δὲν θέλει συμφωνία
γιατὶ ζητᾷ τὴν ἔνωσι καὶ τὴν ἐλευθερία,
καὶ ἔχει τοὺς στρατιωτικούς πρὸς ὑπεράσπισίν τῆς
καὶ εἶναι ὅλοι σύμφωνοι εἰς τὴν διαταγὴν τῆς,
εἶναι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ὅλ' ἐνθουσιασμένοι
ὅλοι διὰ τὴν ἔνωσι εἶν' ἀποφασισμένοι,
κ' ἐλπίζομε οἱ Ἕλληνας νὰ μᾶς ἐβοηθήσουν
ἀπὸ πολεμοφόδια νὰ μᾶς ἐβοηθήσουν.
Ἦτροπή μας εἶν' νὰ πιάσωμε μὲ τὸν ἐχθρὸ φίλια
εἰάν κινήσῃ πόλεμο ἢ Ἡπειροθεσσαλία.
Πρέπει νὰ ὑποφέρωμε τῆ Κρήτης ἀνδρειωμένοι
μ' ἀπὸ δεινοπαθήματα εἴμεθα μαθημένοι.
Κ' ἐλάτε νὰ βαστάζωμε ἀκόμα ἕνα χρόνον
μήπως καὶ ἔλθῃ ὁ γενικὸς πόλεμος εἰς τὸν κόσμον.
Μὲ τὸ σκοπὸ τῆ Διοικήσεως νὰ συνεννοηθοῦμε
ὅλοι ἄς ὑποφέρωμε καὶ ἄς καταστραφοῦμε.
Καλλιὰ τιμὴ καὶ θάνατος, παρά ζωὴ, ἀτιμία
χωρὶς ἱκανοποίησι νὰ κάμουν συμφωνία.

Τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν
 μὲ ὕμνους καὶ μ' ἔγκαι
 χαίρει το πλειὰ δικαί
 φιλογενὴ φιλοπατρίε
 Ὅσα χρυσὰ καὶ ἀργύ
 Δὲν τὰ σηκῶν τρεῖς
 Βύχαριστοῦμε Ἑλλή
 μεγάλη κι' ἀλογάβ
 Δὲν εἰμεθα ἀνέγνα
 καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ο
 Ἄνίσως καὶ κηρύξετε
 μεγάλαις εἰν' ἡ συνδρομαῖς
 Καὶ ὅσα ἐξωδεύσετε
 μὰ ἐπλησίασ' ὁ καιρὸς
 καὶ τούτ' ἡ ἐπανάστασις
 γιὰ τὸ Ἑλληνες τὴν κάμα
 Καὶ στέκουσε καὶ ἔτοιμο
 ὅλης τῆς Κρήτης ὁ ἀνθὸς
 Ὅλ' οἱ παιγνιώτες οἱ καλοὶ
 οἱ λύκοι, οἱ πνιγάριδες
 Ἐκεῖν' ὅπου χαμοπετοῦν
 Ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἔλθουν
 μὲ αἶμα νὰ πληρώσωμε
 Σὰς τὸ Ξανάπα κι' ἄλλοτε
 θὰ σὰς ἐβοηθήσωμε
 Καθὼς κ' οἱ προπατόροι
 εἶδετε πόσα κάμανε
 Καὶ πάλι κ' οἱ πατέρες
 εἰς τὸν Φαληρέα κόκκαλα
 Ἔτσι καὶ ἡμεῖς ἔς τὴν
 κι' ὥστε νὰ ζοῦν δυὸ
 Εἰκοσιπέντε Ἀρχηγοὶ
 γιὰ τὴ διαπραγματέουσι
 καὶ ἐσυνομιλήσανε
 νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἠπειρο
 Χαίρετε Ἑλληνες. Χαίρετε
 ποτὲ ἀπόθεν τὴ ξηρὰ
 καὶ μὴ τὸ ἔλοχαριάσε
 γιὰτὶ ἀξίζουσι κ' εἰκοσι
 Νὰ μὴ νομίσεντ' Ἑλλή
 μέσα εἰς τὸ συνέδριον
 εἶμανε κι' ἀπατός μου.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Γεώργιον τὸν Βασιλεῦ τὸν Πρῶτον τῶν Ἑλλήνων
ἀπὸ τὸν Κρητικὸν λαὸν πολὺ τιμῆ τοῦ δίνω.
Πρέπει σου Βασιλέα μου καὶ θεὰ σὲ τιμῆσω.
μέσα εἰς τὸ βιβλίον μου θὰ σ' εἰκονογραφίσω
Γιατὶ πασχίζεις δι' ἐμᾶς νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς
τὴν τυραννίαν τοῦ ἐχθροῦ νὰ μᾶς ἀπολυτρώσῃς.
Καὶ ἦτανε καὶ ἄλλοτε μεγάλ' ἡ συνδρομὴ σας
εὐχαριστοῦμε Βασιλεῦ ἕως τὴν περιποίησίν σας.
Εὐχαριστοῦμε Βασιλεῦ, γιὰ τὴν εὐεργεσίαν
καὶ νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς μεγάλη Βασιλείαν,
νὰ σοῦ ἀυξήσῃ ὁ Θεὸς τὸ Κράτος τὸ δικόν σου
καὶ νὰ συντρέψῃς τὸν ἐχθρὸν ἕως τὸ ὑποπόδιόν σου.
Κυρία καὶ Βασίλισσα τῶν Κρητικῶν ἐλπίδα
πάσχισε λύσει τὰ δεσμὰ, σπάσει τὴν ἀλυσίδα,
λύτρωσ' ἀπὸ τὸν τύραννον τὴν πολυπαθεστάτην
Κρήτην, ἀποῦ ναι κόκκαλα ὅλη ἡ γῆς γεμάτη,
κάμε τὸν κόπον ἄλλη μὲν νὰ πᾶς εἰς τοὺς γονεῖς σου
καὶ ἐλπίζω νὰ εἰσακουσθῇ γιὰ μᾶς ἡ δέησίς σου.

Νὰ σ' ἀξιώσῃ ὁ θεὸς καὶ τὸ π
'ς τὸ θρόνον τῆς Ἀνατολῆς νὰ
'Ολοὶ γι' αὐτὸ ἐλπίζομε, γι'
νὰ γένη Κοσμοκράτορας καὶ
'Ο θρόνος εἶν' Ἑλληνικὸς καὶ
δὲν τὸν ἐπέρνει ἄλλος καὶ
'Αλήθεια, ὁ Ἀλέξανδρος
μὰ τῶν Ἑλλήνων τὸ παι

ε.
του
δικός του.
ερώση
νὲ κληρώση.

Τὸν μέλλοντα Πρωθυπουργὸν θέλω νὰ τὸν τιμῆσω,
εἰς ὅτι φθάν' ἡ γνώση μου θεὸς νὰ τὸν ὀδηγήσω.
'Ελπίζω ἡ ἰδέα μου δὲν θὰ ἔβρεθῇ σφαλμένη
κι' ἂν εὐρεθῆτε φρόνιμοι ἔτσι πρέπει νὰ γένη.
Σ' ἐπιστηρίζω φρόνημον κι' ἄξιον Κυβερνήτην
ἂν ἀγαπᾶς τοὺς Κρητικούς θὰ σ' ἀγαπᾶ κι' ἡ Κρήτη.
Οἱ Κρητικοὶ τοὺς Ἑλληνας πολὺ τοὺς ἀγαποῦνε
κι' ὅταν ἔλθῃ περίστασις πάλιν θὰ σᾶς ἔβρεθοῦνε.
Νὰ συμμαχήσῃς Ἰπουργεῖ μαζὺ μὲ τῆς Ῥωσσίας
μ' αὐτὴ εἶναι ὁ νικητὴς κι' ἀφανισμὸς τσ' Ἀσίας.
Δὲν θεὸς νὰ βλάψῃ τσ' Ἑλληνας μόν' ἦλθε γιὰ νὰ σώσῃ
τὸν Ἀνατολικὸν λαὸν νὰ ἀπελευθερώσῃ.
'Εγὼ Κύριε Ἰπουργεῖ θαυμάζω πῶς θωρεῖτε
τὸν ὄφιν νὰ μοιράζωσι καὶ σεις νὰ μὴ χυθῆτε.
Νὰ φάτε ἀπὸ ἐπάνω του κείνου ποῦ σᾶς ἀνῆκει
μὴν σᾶς τὸ φᾶνε τὰ θεργιὰ κι' οἱ προκομμένοι λύκοι.
Μὴν στέκεσθαι ἀμέριμοι ἴσᾶν τοὺς καυμένους Χιώτες
δὲν πέρνοντ' ἔτσι εὐκολὰ οἱ Ἡπειροθεσσαλιῶτες.
'Εγὼ ὡς βλέπω, Κύριοι δὲν θεὸς νὰ κινήθῃτε
γιατ' εἶσθαι ὄλ' ἀμόνισταὶ καὶ θὰ ἀδικηθῆτε.
Νὰ συμφωνήσῃτ' Ἰπουργοὶ ὅλοι μικροὶ μεγάλοι
γιὰ νὰ μὴν σᾶς καταφρονοῦν οἱ Βασιλεῖς οἱ ἄλλοι.
Πρέπει νὰ θυσιάσετε πᾶσαν περιουσίαν
ἂν θέλετε ν' αὐξήσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν.
Στὸν Κουμουνοῦρο Ἰπουργὸ τὰ εἶχον συνθεμένα
μ' ἀφοῦ ἐπαρτήθηκε τὰ λέγω εἰς ἔσένα.

Τὸ Πανελλήνι' ἀτμόπλοιο πρέπει νὰ εὐφημήσω
τὸν πλοίαρχον καὶ τουνοῦ νὰ μὴν τονὲ λυπήσω.
Πρέπει σου Πανελλήνιο νὰ γένης Ἀσημένιο
αἱ ρόδες κ' αἱ μάκεναις κᾶνε μαλοματένιο.

Θυμούμαι 'π
σάν ἦσαι ἄνδρα
Μὰ τώρα ποῦ εἶ
μόνον ἀπὸ τὸν π
Πρέπει 'σαυτὸν τὸν
καλλίτερα ἀπ' ἀρχηγό.
Τιμῶ σου τὴν ἀνδρείαν σο
σ' ὄλον τὸν κόσμον Σουρμελ
Πῶς μ' ἓνα παλληκοκάραβο δέκα
ἐπρόσβαλές το τὸ θεριὸ ἐκεῖνο 'ποι
Καὶ σὺ τὸν ἐπολέμησες Σουλτάνον
Μετὰ ταξείδα ὁποῦ 'καμες καὶ ἐπολέμα ἡ Κρήτη
Σουρμελῆ, Σουρμελῆ ξεύρω τὰ κίνδυνά σου
ὄλη ὁ Κρήτη σὲ τιμᾷ διὰ τὰ πάνδεινά σου.
Δὲν θὰ χαθῆ ὁ 'Αγῶνάς σου ἂν τὸ γυρίση ἡ σφαῖρα
Καὶ ξημερώσει ὁ Θεὸς στὴν Κρήτη μίαν μέραν.

Θέλω νὰ Σᾶς εἰπῶ κ' ἐγὼ τὰ πάθη μου καὶ μένα
πῶς ἀγωνίζομαι πιστὰ 'πὸ τὰ σαρανταένα.
καὶ μόνο τέσσαρες φοραῖς τὰ σπῆτρά μου ἦν καμμένα
κι' ἀπὸ τῆ ἐπαναστάσει πολλὴ κατεστραμμένα
'Ἐκεῖ τεντόνει ὁ ἔχθρος, καίει τα καὶ χαλᾷ τα
καὶ τώρα εἶν' ἐρίπεια, κ' ἔφυγα κ' ἄφηκά τα.
Δεκατριῶ χρονῶ 'μνε καὶ 'πῆγα εἰς τὴν μάχη
καὶ ἐκουβάλουνα νερὸ κ' ἐπίναν οἱ πολεμάρχιοι.
Στὸ Πρόβαλμα 'ς τὸν πόλεμο ἐκεῖ 'ναι τὸ χωριὸ μου
καὶ τότες ἐπληγώθηκε στὸ στήθος κ' ἀδελφός μου.
κι' ἀνώτερός μου ἀδελφός, Τοῦρκοι τὸν κυνηγήσαν
κι' ὡσάν τὸν μέγα Πρόδρομο τὸν ἀποκεφαλίσαν.
'Ἦτανε κ' ὁ πατέρας μου μέγας ἀνδρειωμένος
καὶ Γενικὸς Διευθυντής, στὴν Κρήτη ἀκουσμένος.
ἐσύλλαβέ τον ὁ 'Απτουλᾶς κ' ἐπισταγώνισέ τον
τὰ 'Αρμένους εἰς τὸν Πλάτανο ἐπῆγε κ' ἐπνιξέ τον,
κ' ἐφτὰ φοραῖς τὸν ἔσυρε κ' ἔσπασε τὸ κανάβι
ὥστε ὁποῦ τὸν θάνατο μαρτυρικῶς νὰ λάβῃ.
καὶ νὰ τοῦ συγχωρήσετε χριστιανοὶ τοῦ κόσμου
ὅσοι θεὰ διαβάσετε τὸ ποίημα τὸ δικό μου.
Γιὰ τι ἐλάτρευε Θεὸ πάνω στὴν κεφαλή του
Καὶ ἐκαταδικάσθηκε σὲ θάνατ' ἢ ζωὴ του.

'Ἐγραρον εἰς Πρόβαλμα τοῦ 'Αποκορώνου Κρήτης, τὸν μῆνα
Σεπτέμβριον τοῦ 1878.

'Ο ποιήσας

ΑΝΔΡΩΝΟΣΤΗΣ ΔΟΥΝΑΚΗΣ.

4

Τιμᾶται δραχμῆς.

